

terra lliure

Portantveu de la Unió de Rabassaires i altres conreadors del camp de Catalunya

PREU: 25 CENTIMS (GRATUIT PER ALS SOCIS)

BARCELONA, 28 DE FEBRER DEL 1938

ANY XVII - SEGONA EPOCA - NUM. 11

Commemoracions

El dia 20 de febrer va tenir lloc al gran Teatre Olímpia de Barcelona un miting commemoratiu del triomf electoral del 16 de febrer de l'any 1936, organitzat pel Comitè Nacional del Front Popular. Van parlar: Pasqual Leone, per Unió Republicana; Rafael Vidiella, pel Partit Socialista Unificat; Dolors Ibarruri ("Pasionaria"), pel Partit Comunista; Eduard Regassol, per Acció Catalana Republicana; Ramon Lamonedà, pel Partit Socialista Obrer Espanyol; Josep Andreu, per Esquerra Republicana de Catalunya; Juli Just, per Izquierda Republicana, i presidí Lluís Companys.

Per la Unió de Rabassaires va parlar el company Joan Bertran, el qual, després de dedicar unes paraules entusiàstiques d'homenatge als combatents de l'Exèrcit Popular i al seu heroisme, es referí a la victòria aconseguida per la República el 16 de febrer de l'any 1936, i féu constar que aquesta fou possible perquè abans hi hagué un 6 d'octubre, en el qual tots els homes liberals i autènticament democràtics, tant del camp com de la ciutat, tant els miners d'Astúries com les altres masses proletàries i republicanes d'arreu d'Espanya, amb l'energia màxima defensaren els postulats del progrés i de la civilització, en contra de la reacció. Reacció que empenia, després, una forta repressió; repressió que no podia restar impune i que no hi resta. Puix que les mateixes masses proletàries, camperols i republicanes es bolcaren a les urnes el 16 de febrer i posaren en llibertat tots els nostres líders i altres perseguits pels Governos de la reacció, i els retornaren llocs de govern i de responsabilitat.

Recordà les paraules dites des del balcó del Palau de la Generalitat el dia que tornà a Catalunya, de sortida del penal, Lluís Companys: "Hem lluitat, hem sofert i hem vençut." Paraules — afegí Bertran — que foren una exacta visió de l'esdevenidor, puix que a la generositat, a la tolerància i al liberalisme dels homes de la República, la reacció correspongué amb la traïció i l'atac directe i alevós al poble i al seu Govern el 19 de juliol. Com digué el nostre President — afegí l'orador —, havent lluitat i havent sofert, vèncerem, com vèncerem abans. Enemics de la guerra, igual com lluitarem amb les armes de la pau, amb les armes polítiques de l'autèntica democràcia, vèncerem el 16 de febrer, lluitarem ara, i seguirem lluitant amb les veritables armes de la guerra fins a vèncer en aquesta terrible lluita, en la qual s'afirma l'heroisme del nostre poble. Com anuncià amb visió clara Lluís Companys, lluitarem, sofrirem i vèncerem.

El company Bertran, així com els altres oradors, fou molt aplaudit pel nombros públic que assistí a l'acte.

El dia 26 de febrer se celebrà al Palau de la Música Catalana un festival, organitzat pel Comitè Català pro Lluita, en commemoració del XX aniversari de la creació de l'Exèrcit Roig i a honor del nostre Exèrcit.

Prengueren part al festival el pianista Leopold Cardona, el cor "La Violeta de Clavé" i la Banda Municipal de Barcelona.

Hi hagué parlaments a càrrec de representants de totes les organitzacions antifeixistes, entre els quals figuraven Rafael Vidiella, Margarida Nelken i Antoni Sbert.

En nom i representació de la Unió de Rabassaires va parlar el company Pere Vinyals, que va manifestar que la millor manera d'homenatjar l'Exèrcit soviètic és treballar a casa nostra per organitzar un altre Exèrcit amb les mateixes característiques d'aquell, perquè també sigui la garantia de les llibertats individuals i col·lectives per les quals tots els camperols estan disposats a agafar les armes.

Tots els oradors foren ovacionats pel públic, que emplenava el local; i finalitzà l'acte amb uns reportatges de la Unió Soviètica.

Que cap rabassaire no deixi de complir els seus deures militars

El Govern ha demanat dues lleves més. La del 29 i la del 40. Sabem el que això representa per a l'agricultura. Representa més braços que mancaran a fer produir la terra. Amb tot, cap conreador no deixarà d'incorporar-se a l'heroic Exèrcit Popular. Més camperols que sabran lluitar amb les armes contra el feixisme. Més camperols que redoblaran llur esforç en el treball a fi de suplir els companys combatents.

La Unió de Rabassaires sols ha de ratificar-se en el seu clar criteri que ha vingut sostenint sempre en aquesta qüestió.

Sobre la qüestió de la guerra, punt primordial i fonamental de la nova situació, la Unió de Rabassaires va mantenir de bon començament una posició que ha estat discutida i que es presta a certa mala interpretació, però que la realitat ha demostrat que era l'única justa. La Unió de Rabassaires no cregué convenient, ni eficaç, anar a la formació d'una columna de milicians específicament rabassaires. En canvi, però, ha estat sempre partidària d'anar a la creació de l'Exèrcit Popular Regular, que ens ha de portar a la victòria definitiva.

I quan s'ha creat l'Exèrcit, la Unió de Rabassaires no ha volgut seguir aquells que amb l'excusa de les indústries de guerra, o alguna altra raó, deixaven d'anar al front. La Unió de Rabassaires no ha volgut especular amb la veritable falta que fan als camps els braços que van a les trinxeres a disparar contra el feixisme i ha estat la primera a no permetre que els conreadors deixessin d'incorporar-se, sota cap pretext, a l'Exèrcit Regular. L'Agricultura és una indústria de guerra, ha dit la U. R. C., però els agricultors aniran al front.

Aquesta ha estat l'actitud i l'exemple de la Unió de Rabassaires referent a la guerra. Al mateix temps ha donat la consigna, la qual cal mantenir i incrementar, que no es noti al camp la manca dels braços que han marxat al front. A treballar tots la terra que deixen els combatents. Amb abnegació, amb generositat, amb la més bona voluntat i com si es treballés la terra pròpia. Cal distribuir-se la tasca, i amb una estona de treball de cadascú o amb l'empenta de tots plegats es pot obtenir que no quedi ni un pam de terra sense ésser atesa com mereixen els nostres heroics lluitadors.

I sempre la U. R. C. ha treballat per donar tota mena d'ajut als fronts. Recollida de queviures. Subscripcions. I actualment està dintre de la Comissió destinada a procurar roba als nostres combatents: Campanya d'Hivern a la qual és necessari que tots els rabassaires acabin de donar el màxim suport moral i material.

Cap rabassaire no deixarà d'incorporar-se allí on el Govern el destini. Tots els nostres esforços i sacrificis per la noble causa que defensem! Els conreadors sabem que lluitem per la nostra alliberació nacional, social i econòmica. Per la llibertat de la Pàtria, per l'usdefruit de la terra que treballem, per la puixança dels Sindicats Agrícoles Cooperatius, base perdurable de l'autèntica emancipació econòmica de la pagesia!

Al camp si algun insensat o enemic del règim deserta, sap que perd la terra que treballava. Cal adjudicar la terra de les cases amb desertors entre els altres camperols menesterosos i que en són més mereixedors.

Als familiars que vivien conjuntament amb el desertor sols se'ls ha de deixar la terra més justa perquè puguin viure.

No ens faran perdre la serenitat els alts i baixos de la guerra. Ens esperen dies favorables i dies adversos. Moments difícils i altres de no tant. Ningú no dubta, però, que la victòria final serà nostra i ben nostra. Vèncerem!

Carta del front

Per als qui estem complint el nostre deure al front de lluita, sempre que trobem algun conegut, quelcom que ens recorda la nostra família, la nostra terra o algun detall familiaritzat en un mateix, ens produeix una alegria immensa. Sembla com si d'un moment se't presentsin davant tot un seguit de records estimats que et donen més braó per a seguir lluitant fins al final.

Quin millor record, quin millor present, per a nosaltres, joves camperols, que a milers ens trobem en els diferents fronts de combat, que poder tenir a les nostres mans un exemplar del nostre estimat portantveu, el portantveu de la Unió de Rabassaires, TERRA LLIURE?

Si l'altra premsa l'apreciem, si tots els periòdics són per a nosaltres interessants, és TERRA LLIURE una cosa excepcional. Per als conreadors, per als militants de la Unió de Rabassaires, TERRA LLIURE no és un periòdic més que arriba als paraps i que després de llegit servirà per a embolicar qualsevol cosa. TERRA LLIURE, per a tots nosaltres, soldats camperols, és quelcom molt estimat, és quelcom ben nostre i que entra dintre de les coses familiars i íntimes.

Llegint TERRA LLIURE ens donem compte de l'obra magnífica que porta a cap la Unió de Rabassaires al camp català, mentre nosaltres lluitem contra les hordes feixistes i invasores. Obra asseñada, constructiva, avançada i revolucionària, estudiada de molt de temps per homes forjats en les lluites portades a cap per la pagesia catalana contra la burgesia que l'explotava ignominiosament fins el 19 de juliol.

Quan tenim TERRA LLIURE a les nostres mans, recordem aquelles fileres de pagesos als Jutjats, citats per a ésser-los robades les poques pessetes que tenien i comunicar-los el desnonament de la terra que d'anys i anys treballaven i havien sabut millorar. El portantveu de la Unió de Rabassaires era aleshores també el periòdic dels camperols en lluita contra llurs opressors. Dirigit per la Unió de Rabassaires, l'única organització en defensa de les reivindicacions del camp, sabia interpretar fidelment el pensar dels camperols en lluita per la terra.

Avui TERRA LLIURE segueix combatent els emboscats, aprofitadors, traficants i reaccionaris de la reraguarda que, valent-se de la benvolença o incomprensió de certs camperols, tracten d'aprofitar-se de la guerra i de dificultar la veritable emancipació econòmica de la massa rural catalana. Per això segueix essent l'òrgan de la Unió de Rabassaires, puix que inspirat i controlat pel nostre Comitè Central, interpreta el pensar conscient i responsable dels seus militants de la reraguarda i l'esperit combatiu i de sacrifici dels milers de camperols enquadrats a l'Exèrcit Popular.

Per aquest motiu nosaltres, camperols en armes contra l'opressió mundial, tenim entre tota la premsa que respectem i estimem, una preferència per l'interpret magnífic del nostre pensar, l'òrgan per excel·lència de la pagesia organitzada: TERRA LLIURE.

F. COLET.

Cortès de Aragón, febrer del 1938.

ORGANITZACIÓ

Com no era menys d'esperar, totes les nostres Comarcals, Seccions i afiliats s'han donat perfecte compte de la responsabilitat que tenen i de la tasca intensa que han de realitzar en aquests moments, que s'ha d'aplicar sense dubtes ni excuses el decret d'adjudicació de terres. Aquest decret ha de fer:

- 1) Que hi hagi una més justa i equitativa distribució de la terra entre els conreadors catalans.
- 2) Que cada conreador tingui una extensió de terra que li permeti atendre amb dignitat les seves necessitats familiars.
- 3) Que els camperols puguin escollir amb tota llibertat, segons llurs preferències i sense temor a les coaccions o a les represàlies, el treballar la terra en règim familiar o col·lectiu.
- 4) Que es faciliti l'agrupament de terres d'un mateix conreador, mitjançant la permuta de parcel·les.
- 5) Que no quedi ni un treballador agrícola sense terra i hagi d'ésser explotat per un altre que en tingui més de la que pot treballar.
- 6) Que així com s'han de considerar com a presents els camperols que estan al front, s'adjudiqui als que treballen i lluiten per la causa antifeixista la terra dels facciosos, desertors i llurs còmplices.

Les nostres Comarcals, Seccions i militants s'han mobilitzat a fi d'orientar els conreadors perquè no deixin d'acollir-se a les importants i transcendents disposicions del Departament d'Agricultura, que representen un gran pas cap a la plena emancipació social de la pagesia catalana.

Tots els rabassaires van presentant instàncies a les Juntes Municipals Agràries de les respectives localitats, per tal que el Consell d'Agricultura pugui adjudicar-los la terra que ja treballen i la que els fa falta, si en tenen poca.

La gran majoria de Comarcals s'han reunit ja i ja són un nombre considerable les nostres Seccions que—seguint les instruccions donades per la Unió de Rabassaires—han celebrat assemblees de cara a l'eficient aplicació de la reforma agrària, i poden afirmar que es porta un treball accelerat a aquest fi entre tots els conreadors.

Els rabassaires faran i exigiran que els Ajuntaments exposin al tauler d'anuncis l'Ordre del primer de febrer i se li doni la màxima difusió, per mitja de pregó, anuncis, premsa o qualsevol altre mitjà eficaç. Faran i exigiran que les Juntes Municipals Agràries rutllin, es reunixin i actuïn intensament com correspon a la tasca històrica que els ha estat encomanada. I si hi ha alguna Junta Municipal Agrària que funcioni irregularment o amb passivitat, s'acudirà directament al Consell d'Agricultura.

Totes les nostres Seccions i militants voldran rivalitzar a veure qui treballa més i millor, sota els auspicis de la Unió de Rabassaires, la gloriosa Sindical dels conreadors catalans.

DEL COMITE CENTRAL

Proseguint la constitució de les Comarcals que falten, el dia 20 de febrer va celebrar-se a Març l'assemblea del Priorat. En representació del Comitè Central va assistir-hi Cristòfor Rebull, membre del Consell d'Agricultura. El company Rebull féu un detallat i abundant informe de l'actuació i obra de la Unió de Rabassaires, i recordà les lluites aferrissades contra els terratinents cànecs de Sant Isidre, en la qual lluita la Unió de Rabassaires no veia cap altra organització camperola que l'ajudés. Es va detenir, principalment, en les consignes actuals d'aplicació de la legislació agrària: no pagar els arrendaments que ja han quedat anul·lats, pagar la contribució, estar en tot i per tot als Sindicats Agrícoles i al costat de la F. E. S. A. C., aplicació del decret d'adjudicació de terres.

L'assemblea va elegir com a delegat del Priorat, per a formar part del Comitè Central, el company Jaume Fortunado i Antic, de Març.

Tots els reunits van sortir ben disposats a treballar per tal d'enfortir la Unió de Rabassaires, convengués que és la màxima garantia per als conreadors catalans.

IMMINENT DISTRIBUCIO D'ADOBES

D'ací a pocs dies caldrà que hom comenci a administrar als sembrats i conreus els adobs indispensables per a assegurar que les collites arribin a bon terme. Camps de cereals, fruiters, vinyes i hortes, en arribar a aquest temps reclamen l'aplicació ineludible de les corresponents matèries químiques que constitueixen l'adob més adequat, sense la qual cosa les plantacions farien un creixement raquític o es veurien indefenses contra les malures que poden atacar-les.

Amatenta a procurar la més normal atenció d'aquestes necessitats actuals del nostre camp, la Direcció General d'Agricultura de la Generalitat ha dut a terme, prop de la sots-secretaria del mateix ram del Govern de la República, unes gestions com a resultat de les quals a darrerries de la propera setmana aquest Departament podrà disposar ja

per a la seva immediata distribució, de 10.000 tones de nitrats, 400 de sulfat de coure i 5.000 de sofre.

D'acord amb allò que ve preceptuat en l'art. 1r del decret del 27 d'agost del 1936, totes aquestes matèries seran distribuïdes als conreadors interessats, exclusivament a través dels Sindicats Agrícoles.

DESTITUCIO

Pel Servei de Cooperació Agrícola del Departament d'Agricultura de la Generalitat es porten a terme una sèrie d'inspeccions del funcionament administratiu, comercial i comptable dels Sindicats Agrícoles i de les seves Federacions Comarcals a l'efecte de propulsar i perfeccionar el moviment cooperatiu de la nostra pagesia.

Arran d'una d'aquestes inspeccions, practicades recentment a la Federació de Sindicats Agrícoles del Baix Camp radicada a Reus, el conseller d'Agricultura ha destituït el president de la Secció de Vendes d'aquesta Federació, Carles Calbó i Montserrat, per haver-se comprovat que infringia les disposicions vigents sobre sindicació agrícola i circulació de productes.

Conjuntament amb la destitució d'aquest president, el conseller Calvet ha disposat que l'afar passi al Tribunal competent per tal que aquest exigeixi les escalents responsabilitats penals.

ACLARIMENT

La nota titulada "Una patum", de la Secció "Cops de falç", del número anterior, va molestar els companys de la Federació Catalana de Treballadors de la Terra.

Hem d'aclarir i fer constar, perquè és la pura veritat, que no hi havia la més mínima intenció de ferir la Secció Agrària de la U. G. T.

Els nostres cops de falç anaven dirigits únicament i exclusivament a l'individu alludit i — sigui dit aprofitant l'ocasió — segurament no són pas els darrers que li haurem de proporcionar.

ALTES

En la darrera reunió celebrada pel Consell Executiu de la Unió de Rabassaires i altres conreadors del camp de Catalunya, s'acordà aprovar definitiva-

Rabassaires!

Tots, sense excepció, heu de presentar instància a la Junta Municipal Agrària de la vostra localitat i abans dels seixanta dies naturals, a comptar de l'exposició al tauler d'anuncis del respectiu Ajuntament, de l'ordre del primer de febrer que assenyalava el procediment per a l'aplicació del decret del 14 d'agost del 1937 referent a l'adjudicació de terres.

Els que teniu poca terra per a subvenir les vostres necessitats, per veure si declarant-la és possible que se us adjudiqui la terra que us fa falta. Els que teniu terra suficient també cal que la declareu perquè us adjudiquin la terra que ja veniu treballant i us quedi encara més legalitzat el seu usdefruit.

Les instàncies impreses pel Consell d'Agricultura que es van repartir profusament encara serveixen, i sols cal que allí on parla de l'ordre del Departament d'Agricultura de data 29 de setembre darrer, es tatxi 29 de setembre i es posi 1 de febrer.

Al lloc on es declara les persones amb capacitat de treball que viuen amb el conreador, cal posar-hi els absents en compliment de llurs deures militars, indicant que estan al front, ja que pels efectes de l'adjudicació de terres han d'ésser considerats com a presents.

Les instàncies ja presentades a les Juntes Municipals Agràries també valen i han de considerar-se com a bones. Les mateixes Juntes poden tenir cura de corregir el detall que hem indicat del canvi de data.

ment la sol·licitud d'ingrés de les Seccions següents:

- Aarnés (Terra Alta).
- La Floresta (Les Garrigues).
- Pals (Baix Empordà).

Tota vegada que per acord del Comitè Central no es pot acceptar definitivament cap Secció nova sense que abans aboni la cotització corresponent al trimestre en el qual ingressa, a mesura que es vagin ultimant les altres sol·licituds, les anirem publicant.

BAIXES

Les Seccions següents han estat donades de baixa per falta de pagament per deure més de tres trimestres de cotització, després de diferents avisos que se'ls va trametre:

- Salou de la Selva (Gironès).
- L'Aldea (Tortosa).

A mesura que s'acabin els terminis donats sense que s'hagin posat al corrent, seran donades de baixa altres Seccions, i, per tant, privades de poder actuar en nom de la Unió de Rabassaires i de representar-la a les Juntes Municipals Agràries, Ajuntaments, etc.

QUESTIONARIS

Ha estat tramès a les nostres Seccions un extens Questionari perquè el retornin a les oficines centrals, degudament contestat. És necessari que es complimenti amb la màxima brevetat i precisió possibles, perquè tinguem un reflex complet i fidedigne de la situació real de cada localitat.

Dintre de breus dies se n'enviarà un altre de diferent perquè el contestin individualment cada un dels nostres afiliats.

ORDRE

Per ordre del Departament d'Agricultura de data 16 de febrer ("Diari

Oficial" del 18), va ésser ajornat fins a finals de febrer el termini concedit perquè les Col·lectivitats agrícoles presentessin llurs Estatuts a l'aprovació del conseller d'Agricultura.

LES ELECCIONS ALS SINDICATS AGRÍCOLES DE BARCELONA-CIUTAT

Per al dia 20 de març han estat convocades les eleccions per a renovar o constituir les Juntes dels Sindicats Agrícoles de Barcelona-ciutat.

Per delegació de l'Ajuntament de Barcelona es procedirà a la confecció del cens de conreadors sota el control dels consellers-delegats de districte, com segueix:

Sindicat Agrícola d'Horta. — Districte IX.

Sindicat Agrícola de Santa Eulàlia de Vilapiscina i l'Harmonia del Palomar. — Districte IX.

Sindicat Agrícola de Sant Martí de Provençals. — Districte X.

Sindicat Agrícola de Sarrià i Les Corts. — Districte III.

Sindicat Agrícola de Sants i el Port Franc. — Districte II.

Des del dia 2 al 19 de març inclusivament serà exposat a cada cens confeccionat en el tauler d'anuncis de la Delegació del districte encarregat, i durant el mateix temps es podran sol·licitar, davant la Junta municipal Agrària, carrer de Fontanella, 17, principal, les corresponents rectificacions i addicions.

Les candidatures han d'ésser presentades també al mateix lloc els dies 18 o 19 de març.

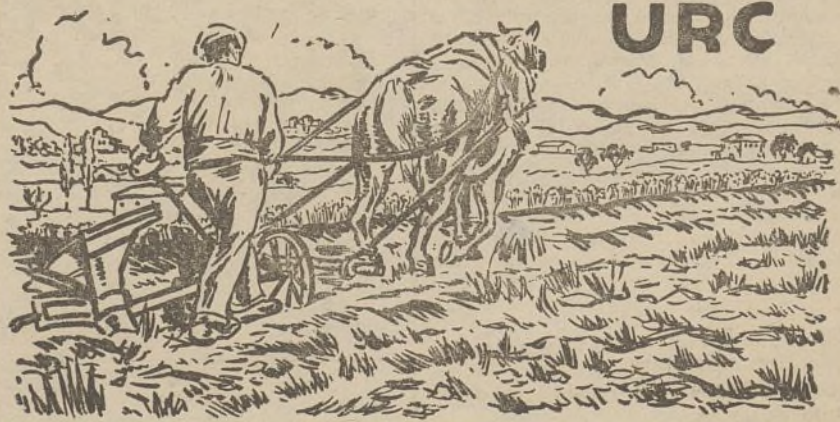
Les assemblees per a les eleccions tindran lloc a les sales d'actes de les Delegacions Municipals dels districtes esmentats.

JORNALERS AGRÍCOLES

que fins ara heu viscut sota el règim oprobios i envilidor del salari!

PETITS CONREADORS

que fins ara no heu tingut prou terra per atendre les necessitats de la vostra família! El Decret de redistribució de terres, de data 14 d'agost del 1937, us ofereix la possibilitat d'obtenir la terra necessària per a convertir-vos en conreadors lliures i independents. Demaneu la terra que us fa falta a la Junta Municipal Agrària del vostre poble, utilitzant les instàncies i l'ajut que us proporcionarà la vostra organització sindical.

Emprèstít popular Atenció, company rabassaire!

Una altra de les consignes que llança el cap de Govern a les Corts, en el seu discurs del primer de febrer, fou que més o menys aviat s'haurà de sol·licitar al poble que cobreixi un emprèstít interior.

No podem deixar de dir que ens estranya profundament que la qüestió s'hagi silenciada per part de la premsa que acostuma a embrancar-se amb discussions bizantines i deixa els arguments feixucs, però pràctics, de recó.

Endevinem el que passarà. Un dia sorgirà la necessitat i llavors tot seran consignes artificials i llampants per a posar remei a una falla de preparació. Llavors tot serà esmerçar energies que no serien necessàries si ja ara comencés a preparar-se el terreny.

I llavors ens podríem trobar en la precisió de cobrir sense pena ni glòria, i esmerçant recursos orgànics, un emprèstít que, amb un xic de cura, hauria de constituir un èxit popular, èxit que calibraria la moral de la reraguarda i serviria de guardó al Govern, ensems que d'aglutinant de l'antifeixisme.

Que interessa al Govern de la República, en aquests moments, que el poble li faci lliurament dels seus cabals en forma de préstec, no hi ha ningú que ho pugui dubtar.

El diner va restant a les mans del poble i no torna ni a la Banca ni al Tresor, és a dir, no circula, o circula en un cercle viciós. Avui pot afirmar-se que mai no havia tingut el poble tant de diner circulant, ensems que mai el Govern no n'havia tingut tan poc.

I no es pot admetre com a bona doctrina el que es descarti una relació tan vital de l'economia, car el Govern per a subvenir les seves necessitats es veuria obligat a emetre continuament paper, de manera que ell mateix arruïnaria el valor intern de la moneda. No oblidem el cas d'Alemanya.

L'Estat és l'últim ciutadà que es defensa, i abans de rendir-se apel·la a tots els recursos que li són peculiars. Tenint en compte que el Govern ha fet solemne declaració que les nostres reserves són potents, cal que s'endeuï una política de confiança econòmica proporcionada a aquesta sensació de seguretat.

Ens sembla que són tres els punts capitals que han d'ésser tinguts en compte a fi de resoldre la qüestió econòmica interior.

En primer lloc s'imposa establir un ordre mínim en la política fiscal. No pretenem que la Hisenda primària com en temps normal en els innumerable capítols i tarifes de la llei tributària, però sí que estableixi unes bases serioses de tributació urbana, rústega i industrial, per ésser aquestes les tres branques de tributació avui més confuses, i així retornar escalonadament a una relativa normalitat contributiva.

En segon terme interessa establir per a les empreses una llei circumstancial que les obligui a revertir a l'Estat tots llurs fons de reserva, o sia allò que no és capital circulant, a canvi de bons del Tresor amb un cert interès.

Aquesta mesura, que a molts els podrà semblar quelcom extremada, no crec jo que pugui ésser seriosament objectada. Aquesta absorció circumstancial, per part de l'Estat, del diner líquid de les corporacions industrials i comercials s'imposa per raó de la guerra i, a més, pel seny comú.

Les empreses capitalistes no conserven a llur poder el diner comptant i sonant sinó els papers que acrediten la seva inversió. En la guerra que sostenim, l'únic Banc segur per a guardar els interessos és l'Estat. Si els guardem a les nostres caixes, l'Estat ens els destruirà per mitjà de la inflació (l'Estat és l'últim ciutadà que es defensa, hem dit), i si, pel contrari, li facilitem el diner, l'ajudarem a complir la seva comesa en propi benefici nostre.

Les organitzacions en aquest res-

pecte han de sospesar serenament i sense sectarismes aquesta consigna.

Una vegada exposat el que ha precedit, podem parlar del tercer punt, o sia de l'emprèstít popular.

Un emprèstít popular cobert amb èxit significarà un estat de confiança econòmica actual del poble.

Abans de posar el poble en aquesta prova cal examinar si existeixen causes que puguin demostrar-nos que retrà resultats negatius. Em guardaré prou de dir que avui el poble no té confiança econòmica; però ningú no pot privar-me de creure que si aquesta existeix de per si, seria encara molt més gran si la moneda es veïés lliure dels paràsits que l'afebleixen. Hem d'arribar, calgui el que calgui, a veure una sola moneda.

Ensems que es posa remei a aquest mal, ha de pensar el Govern seriosament a establir el nivell de vida segons les normes que hem preconitzat en un altre escrit publicat en aquest mateix periòdic, reprimint l'especulació i les alces artificials, així com coordinant eficientment el servei de proveïments a base de provocar la baixa dels preus inflats.

D'aquesta manera, el diner, avui pàlid i anèmic, tornaria a treure colors de salut i els tenedors de diner i el poble l'invertirien en l'empresa comuna de redreçament col·lectiu, tot injectant noves energies a la reraguarda i a la vida i potència de la nostra obra, que ha d'ésser coronada amb el triomf. Car no pot oblidar-se que de la potència de la reraguarda els nostres governants esperen la victòria.

Si ens fos permès pensar que el que hem escrit pot ésser llegit per algú que amb més competència pogués parlar a bastament el tema, faria una bona obra envers la causa emprènt la tasca de tractar-ho.

Per la nostra banda tinguem per segur que en desgranar aquests rudimentaris arguments sols ens ha guiat el desig de menar per bon camí la consigna que llança el cap del Govern sobre un pròxim emprèstít popular.

SANTIAGO PALACIN

Situació legal, deficient, de Sindicats Agrícoles de localitats en les quals hi ha Unió de Rabassaires, a fi que aquestes vetllin perquè el respectiu Sindicat Agrícola corregeixi el més prompte possible les deficiències legals que s'assenyalen.

Correspondents a la lletra A:
Agustí de Lluçanès, expedient 1.321; Aiguestoses de Llobregat, expedient 570; Alella, expedient 358; Alp, expedient 1.700; Ametlla del Valles, expedient 1.386; Argelaguer, expedient 1.260; Armentera, expedient 1.392; Aurora de Lluçanès, expedient 174; Alcarràs, expedient 1.384; Avinyó (Bages), expedient 1.638; Avinyonet de Puigventós, expedient 1.476.

Aquest poble tenen els Estatuts aprovats de tipus vell. Cal que presentin a llur aprovació els Estatuts tipus definitius.

Aiguamúrcia té la documentació pendenta i bastant confusa. Fora convenient presentar documentació nova, completa, clara, i per conducte del delegat de la Cooperació.

Arcs, pendent d'aprovació. Li manca l'autorització de la F. E. S. A. C., per tractar-se d'un poble agregat.

Almacelles té aprovats els expedients 683 (per bé que aquest només consta amb aprovació condicional, Sindicat Agrícola i Caixa Rural) i el 1.249, Sindicat Agrícola i Cooperatiu.

Cal que es faci la fusió d'ambdós o certificar la dissolució d'algun d'ells, cas que sigui així, i el que subsisteixi s'adapti als Estatuts tipus.

Arbeca té l'expedient 774 (Arbeca Nova) aprovat condicionalment. Cal adaptar-se a la llei amb els Estatuts tipus.

En portar-se a terme la reorganització definitiva de la Unió de Rabassaires de Catalunya hem de procurar donar mostra exemplar de rectitud i disciplina sindical complint cadascú per si totes les ordres i consignes que de la nostra central surten, i vetllar tots per tal que no s'infiltrin als nostres rengles elements de dubtosa conducta. Que cada associat en signar una proposta d'un nou afiliat que no ho faci si no el coneix ben a fons i ben coneixedor de la responsabilitat que s'emporta en signar-la.

Cada afiliat a la U. R. C., i molt especialment les Juntetes Directives, han de vigilar perquè no s'infiltrin a la nostra organització elements retrògrads que abans i després del 6 d'octubre es destacaren pla bé en atacar i dificultar la nostra obra, i que ara, passada l'eufòria revolucionària del 19 de juliol, ens fan l'amic.

Amb tots aquests, molt de compte. Més val pocs i bons. D'altra situació gaudiríem si des del començament de la revolta les sindicals en lloc de dedicar-se adeleradament a la recerca d'afiliats, complint aquesta consigna, s'haguessin dedicat a depurar els seus rengles.

Hem de mantenir la disciplina sindical, començant per esborrar dels nostres registres d'afiliats tots aquells minyons d'edat militar que, defugint llurs deures patriòtics i antifeixistes, s'han emboscats.

Que llurs noms siguin fets públics, el mateix d'aquells que es pugui comprovar que els han ajudat o amagat, per escarni del poble.

QUERRA ALS EMBOSCATS! Feu-vos vostra aquesta consigna, rabassaires; que no ens hàgim d'avergo-

nyir els qui restem a la reraguarda quan, assolida la victòria final, vinguin els nostres germans i amics del front de combat.

Que no ens hagin de preguntar: ¿QUE HEU FET PER GUANYAR LA GUERRA? Sigui la nostra obra la millor resposta per als abnegats companys que a primera línia defensen els drets d'un poble que no vol ésser oprimat.

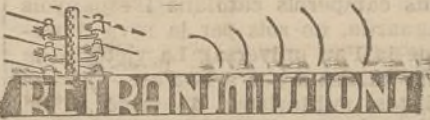
I ara, company rabassaire, permet que et recordi: tu, el qui restes a la reraguarda, en general robust, vigorós, ple de salut i de vida a causa del teu continu treball diari a ple aire i a ple sol. Tu ets el més indicat per a complir el deure d'ajudar en el possible els germans, fills o amics que tens al front, i complint aquella consigna que diu: DONEU SANG PER ALS FERITS DE GUERRA.

Demuestra que tens sang generosa per oferir als homes que lluiten per tu als fronts de combat. Sempre serà aprofitada per a fer reviure les energies esgotades dels qui, repeteixo, es baten a primera línia contra el feixisme.

PENSA que per gros que creguis fer el sacrifici, mai no ho serà tant com el de l'heroi anònim, que amb el cos estenallat a terra, de cara al sol, aquell sol que la seva matèria mai més podrà ovirar, amb el cos obert per la metralla, ha donat tota la seva sang d'una vegada i ha regat la terra aixerreïda on ha de fecundar, a la fi, el triomf de la causa que amb tant de braó defensen arma en mà els millors fills del poble.

S. V. I. C.

Sabadell, febrer del 1938.

Fragments del discurs pronunciat pel president del Consell de Ministres el dia 26:

"La superioritat de material, accentuada, però transitoria, dels exèrcits adversaris, ha imposat als soldats de la República l'abandonament de Terol. La notícia de la seva evacuació no fou sostreta al coneixement públic ni un sol instant. La divulgà el Govern molt abans que els propis rebels es decidissin a consignar en llur propi comunicat la presa de la plaça.

Orgull del Govern de la República ha estat sempre tenir informat el país del curs exacte de la nostra guerra.

Un procedir tan clar, no se'l poden permetre tots els Governos. Ni en la nostra història no es registren gaires casos semblants. Solament pot obrar així un Govern que té la seguretat que compta amb la confiança i l'adhesió del poble, confiança i adhesió que hom li manifesta per mil motius i hom li presta de mil maneres.

Investit d'aquesta autoritat, em dirigeixo avui a tots els espanyols, els d'aquí i els de l'altra banda de les trinxeres, per a proclamar davant de tots, davant els qui als fronts lluiten per Espanya i per la República; davant els qui aporten llur esforç amb llurs estudis al laboratori, a la fàbrica o al camp; i també perquè ho sàpiguen els enemics amagats i els descoberts, que la victòria rotunda, indiscutible, aclaparadora, serà del poble espanyol, el qual posseeix coratge, energia i recursos sobers per a imposar-la.

El comandament italo-alemany de l'exèrcit enemic preparava des de novembre una ofensiva, la qual ofensiva era anunciada amb jactància per tots els mitjans de publicitat.

En una setmana conquistàrem la ciutat fortificada. El nostre Exèrcit féu milers de presoners; la nostra mil vegades gloriosa aviació aterrà nombrosos aparells alemanys i italians.

El nostre èxit fou un cop terrible per a l'adversari. El prestigi militar d'Itàlia i Alemanya s'enrunaren com passà abans al Jarama, a Guadalajara, a Brunete i Belchite, comprometent així les seves maniobres diplomàtiques. La reraguarda facciosa sofrí una commoció, de pànic els uns i d'alegria en els més, davant la potència comprovada de l'Exèrcit de la República. L'enemic hagué de renunciar llavors als seus plans. Per recuperar Terol bolcà sobre les nos-

tres línies les seves millors forces de xoc, les que tenia preparades per a la seva ofensiva, i durant dos mesos divisions senceres de l'exèrcit rebel anaren caient davant el coratge dels nostres soldats. La reconquesta de la ciutat, que els cabdills rebels donaven com a segura des del primer de gener, apareixia plena de dificultats insuperables. Els traïdors hagueren de demanar nou ajut als seus amos de l'estranger, i des dels ports alemanys i italians arribaren a la zona facciosa nombrosos vaixells carregats d'avions i canons. Amb aquests reforços considerables de material pagats amb trossos de la nostra Patria, pogué l'enemic, al cap de dos mesos de desesperades temptatives, recuperar un terreny que ha estat cementiri de les seves més escollides tropes.

I un dia es podrà parlar de l'evacuació de Terol com de l'única operació militar que, amb aparença de derrota, és un dels punts d'arrencada de la victòria republicana. En les guerres llargues, i aquesta nostra ja ho és, no sol ésser rar que l'adversari contribueixi, per raons de vanitat o entossudiments del caprici, a afirmar la potència d'aquell a qui es proposa anihilar. Si la rendició de Toledo fou, per la pèrdua de temps que això significà per als rebels, el fracàs de l'assalt a Madrid, és possible que la presa de Terol signifiqui — ho veurem sense gran trigança — el començament de l'acabament de la guerra per als rebels. De la nostra voluntat de treball i de victòria depèn.

Remarqueu la dita veritat primària: el secret de la victòria rau en nosaltres mateixos i no, com alguns s'entesten a creure, fora del límit dels nostres esforços.

Homes i dones d'Espanya: Als fronts de batalla tenim un excellent Exèrcit, que ha escrit ja moltes pàgines de glòria i al qual esperen molts llorers. A ell es dirigeix avui el Govern, i en nom vostre li diu: Tindreu, soldats del poble, tot l'armament que necessiteu per a assolir amb el vostre valor i la vostra perícia victòries decisives en la lluita per la llibertat d'Espanya. Per a això s'afanyarà la nostra reraguarda, treballant més i millor, estimulats tots pel sublim anhel d'aportar esforços, desvetllaments i sacrificis al més ràpid triomf en aquesta lluita que enorgulleix tots aquells que hi participen.

No és hora més que de tenir un sol pensament i una sola voluntat: aixafar l'enemic. Aixafar-lo lluitant al front, treballant més a la reraguarda, perseguint-lo i desemmascarant-lo quan s'amagui entre nosaltres. Perquè l'enemic no fia tant dels seus èxits militars com en els seus maneigs en la nostra reraguarda.

La Unió de Rabassaires a la Conferència Internacional Pagesa

Si no hagués estat per la Unió de Rabassaires, Catalunya no s'hauria sentit a la Conferència Internacional Pagesa de Ginebra i ningú no s'hauria preocupat de presentar la gran labor agrària que es porta a cap a Catalunya, i que és precisament el que ha despertat un viu interès entre les personalitats que segueixen les qüestions agrícoles i cooperativistes.

L'extens Informe presentat per la Unió de Rabassaires va complir aquesta missió que vam creure ineludible.

Publiquem a continuació el començament i acabament del referit Informe.

P R E F A C I

La "Unió de Rabassaires i altres conreadors del camp de Catalunya" ha tingut un interès especial a assistir i prendre part a les deliberacions d'aquesta Conferència que té com a principals finalitats treballar per un millorment dels conreadors i per la Pau, si teniu en compte que som una organització que de molt de temps lluita per l'emancipació dels obrers agrícoles i representem uns camperols que fa més de divuit mesos que estan en plena guerra anomenada totalitària, els terribles efectes de la qual els senten no sols els camperols que estan al front, sinó fins i tot els del més petit poble de la reraguarda.

Al mateix temps creiem que aquest interès que nosaltres hi tenim és correspost per les altres delegacions, que tindran, almenys, curiositat de sentir la veu autoritzada dels camperols catalans, que no sols fan la guerra d'independència, sinó que han sabut dotar-se d'una legislació agrària justa i avançada com pocs països poden presentar, la qual representa una enorme experiència que cap país no pot deixar de tenir en compte. Legislació obra de la Unió de Rabassaires, organització composta únicament i exclusivament per camperols catalans.

¿Que creu la U. R. C. que els camperols de tot el món poden fer per la pau?

En aquesta Conferència tindran lloc àmplies deliberacions referent al millorment de les condicions de vida dels camperols i la forma de mobilitzar-los per la causa de la Pau.

La U. R. C. estarà, segurament, d'acord amb tot el que serà fet amb bona voluntat i les millors intencions. La Unió de Rabassaires, però, ha de manifestar-se clarament, com és norma i característica seva, en un punt concret.

Referent al millorment de les condicions morals i materials dels camperols, la U. R. C. ha demostrat en tot moment, per l'exemple, com pot ésser educat i emancipat el treballador agrícola.

En el que fa referència a la qüestió que ens ocupa, la Pau, que ja ha estat trencada i escarnida a Àfrica, Àsia i Europa (Abissínia, Xina i Espanya), la U. R. C. entén que els camperols de tot el món tenen el deure concret i ineludible de treballar a favor de la pau, especialment pel que afecta a Espanya, ajudant llurs germans camperols catalans i espanyols que lluiten i moren al front i a la reraguarda, no sols per la seva llibertat individual, sinó també per la causa de la Pau universal. La victòria de l'Espanya republicana és, sens dubte, una garantia per a la Pau.

Nosaltres no tenim ànsies imperialistes, militaristes, d'invasió ni de conquesta; no en tenim necessitat! Sols volem treballar i viure com a éssers humans incorporats a la civilització.

Estem abocats a una guerra que no hem provocat; estem obligats a continuar-la per un deure que tenim envers nosaltres i envers tots aquells que volen la Pau; i no podem desistir de fer-la sense renunciar a la nostra i vostra condició d'homens civilitzats que lluiten per impedir que es torni als temps salvatges o de la Inquisició.

El retorn a un Estat bàrbar, militarista, agressiu, al servei immediat dels Estats que practiquen la política i la religió de la guerra, heus ací el que representa la victòria de Franco.

La victòria del rebel i pirata Franco és, més tard o més d'hora, la guerra mundial. La victòria de la República i de la legalitat és un cop mortal a la guerra i, per tant, un reviscolament de la Pau, que actualment es deixa vilment, vergonyosament i covardament assassinar.

Si els Estats democràtics, liberals i pacifistes no es volen suïcidar, tenen l'obligació, per simple instint de conservació, d'ajudar l'Espanya republicana. Desinteressar-se de la qüestió de la guerra d'Espanya és signar-se la pròpia sentència de mort.

Els camperols que veritablement volen la Pau, tenen l'obligació d'ajudar a mesura de llurs possibilitats els camperols catalans i espanyols.

Queviures, maquinària agrícola, útils de treball, és el que falta als nostres camperols, és el que us demanem per a ells. Els nostres camperols porten una lluita titànica. La joventut, la més apta per al treball, és al front. Amb tot, llurs braços són substituïts pels que resten a la reraguarda, i no deixen que quedi un tros de terra sense produir. Trametre maquinària agrícola a aquests germans de classe i de lluita és fer obra positiva per la Pau.

Les diferents organitzacions camperoles del territori lleial han constituït un "Comitè de Recepció de l'Ajuda Internacional als Camperols de l'Espanya Republicana". Posar-se en contacte amb aquest organisme i proporcionar-li recursos, és treballar per la Pau, per aquesta Pau que a Abissínia, a Xina i a Espanya ja fa molt de temps que no la coneixem.

Invitada reiteradament oficialment pel Comitè del "Rassemblement Universel pour la Paix" i particularment en la persona del nostre company Calvet pel president d'aquell organisme, lord Robert Cecil, la nostra organització assistí el dia 5 i 6 de febrer a la Conferència Internacional Pagesa preparatòria que se celebrà al Palau Wilson de Ginebra. Els nostres representants foren els companys Joan Bertran i Llopart i Josep Armengol i Molins, el quals, juntament amb Ricard Zabala, Josep Santaló i Juli Mateu, delegats de la "Federación Española de Trabajadores de la Tierra", de la Secció de Catalunya de la pròpia organització i de la "Federación Provincial Campesina", respectivament, integraren la representació espanyola a la referida Conferència. Hem demanat als nostres delegats unes notes sobre llur viatge i les publiquem a continuació per tal que els nostres afiliats tinguin una idea de com és vista la nostra guerra a Ginebra i de la impressió

dels representants rabassaires que hi assistiren.

GINEBRA

L'ambient de la seu de la Societat de les Nacions és talment el de la S. de les N. mateixa: tancat a tota mena de preocupacions que facin perdre les hores de dormir. No parlem als ginebrins dels problemes que capliquen el món. Deixeu-los tenir les botigues obertes de cara al turisme burgès, des de les set del matí fins a mitja nit; deixeu-los anar en bicicleta (70.000 per 105.000 habitants) i deixeu-los menjar força porre i mantega i beure vasos de cervesa monumentals en aquelles cerveseries on, en arribar l'hora de dinar i de sopar, l'amo i la mestressa se us vénen a acompanyar empalagosament, tot i donant-vos la mà i desitjant-vos una bona estada, com més llarga millor, a Ginebra.

Si els parlem d'Espanya, de la guerra que és la nostra tragèdia i la nostra glòria de poble lliure, els ginebrins arrufen el nas i es guarden molt de definir-se,

Com a màxim us diuen unes paraules de llàstima en referència als bombardeigs, i prou. No els demaneu res més.

La Societat de les Nacions, amb la seva inoperància, amb les seves vacil·lacions, amb els seus acords de tornar-se a reunir, no podia trobar març millor que aquesta ciutat de Ginebra, més freda d'esperit que de clima. Un company nostre la qualificava de Venècia dels diplomàtics i la definició és justíssima. Els diplomàtics hi van a donar-se bona vida, a badoquejar amb els cignes i les gavines del llac, a menjar bons plats i grans i a flirtejar amb les suïsses rosses com un fil d'or. Amb aquest panorama, els problemes vius i terriblement tràgics de més d'un país passen a darrer terme i quan es solucionen és per inèrcia i no pas per obra i gràcia de la diplomàcia plúmbia.

Precisament a causa d'aquest tarannà general destaquen més les importants excepcions que no volem deixar d'esmentar. El dia 4 de febrer es va celebrar al Plainpalais, rigorosament per invitació perquè les autoritats no l'haurien permès d'altra manera, un acte a favor de l'Espanya republicana. Hi assistiren unes 1.500 persones. Aquest acte, com la majoria de manifestacions a favor de la nostra causa, fou organitzat pel grup socialista acabadillat per M. Nicole, editor, així mateix, del diari "Le Travail", constant defensor de l'Espanya antifeixista. L'antifeixista que va a Ginebra no pot comprar altre diari que aquest. Els altres, sense excepció, publiquen gairebé sempre solament el comunicat de guerra de Salamanca. Únicament "Le Journal des Nations", redactat en bona part per espanyols antifeixistes, és semblant en aquest aspecte al portantveu socialista ginebrí.

Entre els amics que la nostra causa té a Ginebra ocupen un lloc destacat el professor Miglioli, autor d'un complet estudi sobre la qüestió social agrària a Catalunya, i M. Sanci, funcionari del Bureau International du Travail. Aquests dos bons amics, durant l'estada dels nostres delegats a Ginebra, els tingueren tota mena d'atencions que la Unió de Rabassaires agraeix sincerament. No cal oblidar, tampoc, el català Pere Portes, sempre atent a les coses de Catalunya i sempre disposat a servir-la.

EL "RASSEMBLEMENT UNIVERSEL POUR LA PAIX"

Diguem de seguida que trobem excel·lent la idea d'organitzar a tots els països del món grans corrents populars a favor de la Pau, mitjançant conferències internacionals d'estaments i professions. De la mateixa manera que els dies 5 i 6 de febrer es celebrava una Conferència Internacional Pagesa, el "Rassemblement" es proposa celebrar altres conferències de diverses capes de població. I amb el conjunt de totes aquestes organitzacions coincidents aconseguir crear un ampli moviment pacifista integrat per 400 o 500 milions de persones de tot el món. Tot això preparat amb un magnífic aparell de propaganda ràpida i eficient, una mostra del qual fou l'esplèndid pavelló del "Rassemblement" a la recent Exposició de París, un dels més recixits entre tots.

El "Rassemblement Universel pour la Paix" funciona com a organisme dimanant de la Fundació Carnegie per a la Pau. En són presidents lord Robert Cecil i Pierre Cot. Hi estan adherits la majoria de partits i organitzacions democràtiques de tot el món, les Lligues d'antics combatents, molts organismes cooperatius i innombrables personalitats de relleu en el camp de la ciència, de la literatura i de la política internacionals. N'és secretari M. Dorivet, un gran democràta i un dels oradors que feren més impressió en la Conferència Internacional Pagesa per les seves intervencions precises i sempre plenes de sentit liberal.

Les oficines del "Rassemblement" ocupen diversos departaments del Palau Wilson, lloc on es reüní per primera vegada la Societat de les Nacions en el moment de la seva creació. Aquest Palau és la seu de diverses organitzacions pacifistes, des de les associacions de jueus fins a les Lligues religioses de totes les confessions del món. Es tracta d'un magnífic edifici, no molt modern, però força espaiós i digne, voltat de jardins i situats d'esquena al llac Lemán, al costat de la Biblioteca Xinesa.

LA CONFERENCIA INTERNACIONAL PAGESA

Aquesta Conferència, importantíssima pel nombre de països que hi havien tramès representants i adhesions, s'inicià el dia 5. Diverses nacionalitats hi aportaren "rapports" que es referien a la situació i organització dels pagesos; però

ens cap l'honor de dir que el "rapport" més extens i més complet fou el de la Unió de Rabassaires. Mentre el de Suècia, el millor sense comptar Catalunya, solament tenia tres pàgines, el nostre era format per unes 45 pàgines mecanografiades en foli, enquadernades acuradament. El propi secretari M. Dorivet ens féu constar la seva feicidació per la presentació i el contingut del nostre "rapport", tot i manifestant-nos que el seu gust hauria estat que cada país, adonant-se de la importància de la Conferència, l'hagués presentat d'una manera semblant.

A dir la veritat, les primeres intervencions dels delegats internacionals foren per a nosaltres bastant deprimentes. Ni una sola allusió a la guerra d'Espanya; molt de parlar de pau sense adonar-se que hi havia països que sofrien la guerra. La primera intervenció apasionada que trencà el glaç dels discursos anteriors fou la del representant de Xina. Seguidament la del delegat de l'Índia, tot foc, als ulls, en la paraula, en l'esperit. El nom d'Espanya començà a saltar en els àmbits de la Conferència. Els noms d'Espanya i de Xina, estretament lligats per una agressió idèntica i per un sentiment comú de llibertat. I d'aeshores ençà la representació espanyola fou el centre d'interès de la Conferència. Diversos delegats començaren a fer-nos preguntes sobre la nostra lluita. Sonaren ja els noms d'Itàlia i d'Alemanya com a pisos agressors, com a perill per a la Pau. I fins semblà que deliberadament s'ajornava la intervenció d'Espanya per a darrera hora, com si la mesa ja preveïés que havia d'ésser la més transcendental de totes.

LA INTERVENCIO D'ESpanya

La intervenció d'Espanya consistí en un informe signat conjuntament per la "Federación Española de Trabajadores de la Tierra", la seva filial catalana, la "Federación Provincial Campesina", de València, i la "Unió de Rabassaires i altres conreadors del Camp de Catalunya". Aquest informe no parlava de legislació en matèria agrària com els altres que s'havien donat, no explicava de diferències de cultius ni de diversitat d'organitzacions. Parlava de la unitat dels pagesos de Catalunya i d'Espanya davant la guerra i de cara a la producció. Feia retret als països democràtics de la seva passivitat enfront del fet consumat de l'agressió dels Estats gangsters contra les nacionalitats democràtiques. Deia que no n'hi havia prou de celebrar conferències platòniques a favor de la Pau sinó que calia prendre partit efectiu contra la guerra i contra els Estats que la provocaven. Feia història de la legalitat que sempre havia estat norma de la República espanyola i de l'àmplia tolerància que en tots moments havia tingut per als que després s'aixecaren traïdorament per a destruir-la. Sostenia el principi que l'única manera de conservar la pau era aixafant, amb una acció comuna dels països pacifistes, aquells que volien i encenien la guerra. Posava davant dels indiferents l'evidència que la guerra d'Espanya no era un cas isolat sinó el camí tràgic de tots els països democràtics, si no es produïx ràpidament una reacció que trenqui les urpes i el xeli les ambicions dels imperialsismes feixistes.

L'informe espanyol aconseguí la finalitat que els delegats d'Espanya desitjaven: fer reaccionar l'assemblea i treure-la de la seva fredor anterior. Els pagesos de tot el món representats allà començaren a donar-se compte que el fet d'Espanya els havia de preocupar. Un d'ells, Suècia, digué que no hi havia cap estament que estigués tant al costat de la idea de pau com el pagès, perquè l'agricultor era qui sofria d'una manera més directa els estralls de tota guerra. Un altre representant, Dinamarca, augurà que si, com deia Espanya, no es trencaven les urpes dels Estats agressors, el seu país algun dia també sofriria els dolors de la invasió. I s'aixecaren ja les veus franques dels pagesos de França, de l'Índia, de Xina, de Txecoslovàquia, de Mèxic a favor d'Espanya. I es manifestaren a favor de l'ajut als nostres camperols per mitjà d'adobs, tractors, eines de treball, llavors, etc. I es deixà sentir la veu del secretari M. Dorivet, vigorosa físicament i espiritualment.

Es donà un lloc a Espanya en el Comitè Executiu. S'acceptà el suggeriment de recomanar al "Rassemblement" de celebrar a Espanya una de les seves reunions i s'acceptà l'esmena dels delegats espanyols en les resolucions de la Conferència feta en el sentit que constés que una de les aspiracions dels pagesos de tot el món en relació a la pau era la sanció contra els països agressors i l'ajut als països agredits.

del "Rassemblement Universel pour la Paix" a Ginebra

EL "RAPPORT" DE LA UNIO DE RABASSAIRES

El nostre "rapport", lliurat al Comitè Permanent en nombre suficient per a tots els delegats, fou llegit amb remarcable interès pels representants de la majoria de països. Durant la Conferència i en els intervals produïts per la traducció dels informes en anglès si eren fets en francès, i en aquesta llengua si eren fets en anglès, hom pogué veure com la informació aportada a la Conferència per la nostra organització era llegida atentament. Alguns països en demanaren altres exemplars als nostres representants. Altres s'interessaren perquè els fos tramesa una informació més àmplia sobre la legislació catalana agrària de després del 19 de juliol. Ja hem dit abans els elogis que n'havia fet el secretari de la Conferència M. Dorivet.

Tot això perquè la Unió de Rabassaires, conscient de la importància que tenia el poder fer conèixer al món les més importants facetes de la legislació agrícola promulgada des de la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat pel representant de la nostra organització, company Calvet, volgué acudir a la Conferència Internacional Pagesa amb una aportació completa i eficient que fes quedar bé Catalunya. L'experiment importantíssim i inèdit que és la Llei de Sindicació Obligatòria, mirat pels medis agrícoles internacionals amb molt més d'interès que molts no es pensen, representava el centre del nostre "rapport" en l'aspecte cooperatiu. En l'aspecte de reivindicació social contenia el Decret de Redistribució de terra. Molta gent freda d'esperit i saturada de revolucionarisme verbal terriblement anti-construïu, haurà pogut creure que presentar en els medis internacionals unes lleis nascudes en aquest període ha estat una inconveniència, perquè el que ara puguem fer no és definitiu ni molt menys. Però com que la nostra organització no ha estat partidària en cap moment dels assaigs irreflexius sinó de les realitzacions llargament pensades, entén, en nom de la majoria absoluta de la pagesia catalana, que el que s'ha fet a Catalunya en matèria de legislació agrària és ben definitiu i que només pot ésser rectificat per una altra legislació més avançada. I per això vengué presentar a la Conferència Internacional Pagesa del "Rassemblement Universel pour la Paix" un "rapport" ampli que reflectís les característiques de l'agricultura catalana.

El "rapport" de la Unió de Rabassaires, redactat en francès, contenia els següents capítols: Prefaci; El que són els rabassaires; L'origen de la Unió de Rabassaires; La conducta de la Unió de Rabassaires abans de la proclamació de la República; Procedir fins al 6 d'octubre; Després del 6 d'octubre; Durant la guerra actual; La Unió de Rabassaires en el Govern de la Generalitat; Importància actual de la Unió de Rabassaires; Importància de la F. E. S. A. C.; El decret de Sindicació Obligatòria dels conreadors de la terra; Traducció francesa del referit decret; Traducció francesa del Reglament d'aplicació del mateix decret; El decret d'anul·lació dels contractes de conreu; El decret de Redistribució de terra; Traducció francesa d'aquest decret; El decret relatiu al crèdit agrícola; El que poden fer els pagesos de tot el món a favor de la Pau.

L'AGRICULTURA CATALANA A LA CONFERENCIA

Les característiques de l'agricultura catalana no eren conegudes en els medis internacionals més que d'una manera vaga. Molts representants parlaven dels rabassaires com d'una mena d'estament d'epopeia, més simbòlic que real. Estem segurs que el nostre "rapport" haurà estat un element de força per ampliar i fer més exacte aquest coneixement. Així ens ho deia l'amic Guido Mighioli, secretari del Centre Agrari Internacional de París, excellent estudiant de les lluites rabassaires i dels aspectes múltiples del moviment camperol de Catalunya. Així mateix ens ho deia F. Mials, un dels representants de França a la Conferència.

Gràcies, n'estem segurs, al "rapport" de la Unió de Rabassaires, va ésser possible que a la sessió del diumenge dia 6, a la tarda, un dels delegats francesos s'aixequés per a saludar especialment la representació catalana i en ella un dels països que anava més avançat en matèria de legislació agrària. Aquesta salutació cordial fou contestada per nosaltres i aprofitada per agrair a Índia i a Xina d'una manera particular i d'una manera general a tots els països que havien sabut comprendre el veritable sentit de la nostra guerra, i a la vegada per dedicar frases de reconeixement a França

ca pels seus elogis a Catalunya. Afirmàrem la nostra fe en l'organització cooperativa, com un dels camins més eficaços per a inculcar en la massa popular la idea de pau. Diguérem que el principi cooperatista, estimat i seguit per la pagesia catalana, ajudaven a crear nacionalment i internacionalment aquella solidaritat humana tan necessària per fer impossible tota guerra. Assenyalàrem que a Catalunya ja teníem resolts la majoria de problemes tractats en la Conferència, especialment els de la compra i venda d'allò que necessiten i d'allò que produeixen els camperols i els inhereents als sistemes de salaris. A Catalunya — afegírem — el decret de Sindicació resol en forma cooperativa la col·locació dels productes del camp i l'adquisició dels forniments agrícoles, així com, amb el decret de Redistribució de la terra, cap camperol no restarà en condició d'assalariat.

Potser perquè molts dels delegats pertanyien a organitzacions agrícoles cooperatives, la nostra intervenció en el sentit que hem dit fou rebuda amb aplaudiments i merescut la felicitació, no pel continent, sinó pel contingut, del secretari de la Conferència M. Dorivet, pels representants francesos, sempre cordials, i per un delegat iugoslau que, en un italià amabilíssim, ens digué, tot i anomenant-nos "rabassers", que per força resultàvem vencedors perquè érem cooperadors. Per cert que aquest mateix delegat ens trobà l'endemà a l'estació de Cornavin, quan anàvem a prendre el bitllet de retorn, i ens preguntà si la representació espanyola se'n anava contenta de la Conferència. Li contestàrem que sí i ell feu: "Je suis content de savoir que vous restez contents". ("Estic content de saber que heu quedat contents".)

LES RESOLUCIONS DE LA CONFERENCIA

"Els delegats dels pagesos i obrers agrícoles de les diverses nacions del món que assisteixen a la Conferència Pagesa Preparatòria, convocada sota la iniciativa del "Rassemblement Universel pour la Paix".

"Unànimes a constatar la necessitat d'un esforç suprem i universal per a salvaguardar la pau greument amenaçada.

"Tot i felicitant-se del nombre important d'organitzacions que s'han fet representar en aquesta Conferència.

"Estimen necessari d'establir relacions permanents entre les grans organitzacions pageses de cara a la defensa i al manteniment de la pau contra tota agressió i a l'ajut als pobles que han estat agredits.

"Recorden amb satisfacció que ja el mes de juny del 1937, a La Haia, la "Confédération Internationale de l'Agriculture", en un Manifest unànime aprovat, afirmà netament el seu acostament a la Pau, per la qual cosa venen en el referit organisme una base de cordial i segura col·laboració.

"Constaten igualment amb satisfacció les altres iniciatives internacionals preses en el mateix sentit, especialment pel "Bureau International Agraire" de Praga, pel "Centre Agraire International", per la "Fédération Internationale des Travailleurs de la Terre", etc.

"Decideixen confiar a una Comissió especial la missió d'establir un programa d'acció a favor de la Pau, a sotmetre a una nova Conferència Internacional, la convocatòria de la qual haurà d'ésser feta com més aviat millor.

"Tenint en compte la importància de l'agricultura en l'economia mundial, demanen, d'acord amb totes les organitzacions pageses, que sigui reservat un lloc més important a les diverses activitats pageses i obreres agrícoles en el "Bureau International du Travail", d'una part, i a la Societat de Nacions, de l'altra.

"La Conferència insisteix particularment sobre la necessitat d'una representació més àmplia en el "Comité Mixte de l'Alimentation", per la raó que l'alimentació és actualment un dels problemes principals que interessan al món agrícola."

"La Humanitat", el "Diari de Catalunya" i "La Publicitat" han inserit una conversa amb els companys rabassaires que van anar a Ginebra, de la qual conversen són els fragments següents:

—¿Us vàreu trobar a Ginebra amb els representants de la delegació espanyola?

—Abans de sortir de Catalunya, se'ns va convocar a una reunió de representants de les organitzacions que trameten delegats a la Conferència. Hi assistí la "Federación de Trabajadores de la Tierra" (Comitè Central), la seva filial de Catalunya, la "Federación Provincial Campesina", de València, i la "Unión de Rabassaires". Es va convenir que, donades les actuals circumstàncies del nostre país, s'elaboraria un informe conjunt redactat en el sentit d'afirmar que la millor manera de treballar per la Pau era ajudar a les nacions que, com el nostre, havien estat agredits pels Estats gangsters. Així es va fer, pel que es refereix a l'informe conjunt d'Espanya.

—¿Hi havia moltes representacions d'altres països?

—A la Conferència que es va celebrar al Palau Wilson, seu primitiva de la Societat de Nacions, hi assistiren els Delegats següents: Anglaterra, 1; Bulgària, 1; Xina, 1; Colòmbia, 1; Dinamarca, 2; Egipte, 1; França, 8; Índia, 1; Lituània, 1; Noruega, 1; Suècia, 2; Suïssa, 1; Txecoslovàquia, 2; Venezuela, 1; i Iugoslàvia, 2; els d'Espanya i Catalunya que ja hem dit, i, a més, un representant del "Bureau International du Travail", un de la Societat de Nacions, dos del "Mouvement du Congrès Mondial de la Jeunesse" i dos de la "Union Chrétienne de Jeunes Gens". Actuà de secretari M. Dorivet. S'hi adheriren diverses organitzacions pageses dels Estats Units, de Romania, Canadà i Holanda.

—¿Trobàreu simpatia per a la nostra causa?

—Relativament. Cal tenir en compte el caràcter de la Conferència i els estaments que hi eren representats. Des dels propietaris als obrers assalariats, des de les organitzacions cristianes a les d'un sentit social més avançat. Altrament, potser s'ha negligit la propaganda intensa que fes conèixer els antecedents, les causes i el veritable esperit de la nostra guerra. En general, els països representats en la Conferència Pagesa per a la Pau no esperaven que hi haguessin un país que els anés a presentar tant al viu com presentàrem nosaltres la guerra i la seva tragèdia. Només cal exceptuar Xina, que s'expressà en termes molt semblants als nostres. De totes maneres, davant de l'informe conjunt d'Espanya s'operà en l'assemblea una saludable reacció, i foren diverses les representacions que ens demostraren llur simpatia i llur desig d'establir corrents d'ajut moral i material a favor

dels camperols d'Espanya i de Catalunya. Esmentarem en aquest aspecte Xina, Índia, Mèxic, Txecoslovàquia, França i Suècia.

—¿Voleu dir-nos, concretament, què aportà a la referida Conferència Internacional la Unió de Rabassaires, en relació a Catalunya?

—Davant de l'interès manifestat pel propi president del "Rassemblement Universel pour la Paix" de conèixer el moviment agrari català, la Unió de Rabassaires de Catalunya va creure convenient que havia d'aportar a la Conferència un extens report que comprangués des de les primeres lluites a favor de les reivindicacions pageses fins a la legislació actual, dictada per la Conselleria d'Agricultura, regida, com hom sap, per Calvet, president de la nostra Sindicat. I així ho vàrem fer. Fou repartit a cada un dels delegats, i durant el curs de la reunió, mentre es feien les traduccions, poguérem adonar-nos de com era llegit amb interès per la majoria de representants.

—¿Quin era el contingut del vostre report?

—Una història concisa de la Unió de Rabassaires, que és tan com dir de les lluites pageses a Catalunya, i una revisió del que s'ha fet a la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat d'ençà del 19 de juliol; el decret de Sindicació dels conreadors, el seu Reglament d'Aplicació, el Decret de Redistribució de terra, comentaris a les referides lleis i a la de creació de la Caixa de Crèdit Agrícola, etc., i, per acabar, un capítol titulat "El que podem fer per la pau als pagesos de tot el món, segons la U.R.C."

—¿Alguna representació feu al·lusió a Catalunya en el curs de la Conferència?

—Sí. En la darrera sessió, un delegat de França dedicà una salutació cordialíssima a la representació d'Espanya i, especialment, així ho digué a la de Catalunya.

—Corresponguéreu a aquesta salutació amb una intervenció vostra?

—Naturalment. La representació de la Unió de Rabassaires aprofità l'ocasió per a saludar d'una manera especial Xina, l'Índia i Mèxic, i per agrair a França les seves paraules. Fèrem notar com molts dels problemes tractats en el curs de la Conferència, Catalunya els havia resolt amb el Decret de Sindicació i de Redistribució de terres, remarcàrem el nostre convenciment que la incrementació del cooperativisme era un eficaç mitjà de treballar per la pau, per tal com la cooperació és una mena d'expansió de la família, que estableix aquells corrents de solidaritat humana tan necessaris per a afirmar al món les idees pacifistes.

—Per últim, ¿Finalitat concreta del "rassemblement"?

—Organitzar els diversos estaments democràtics de tot el món en un ampli moviment a favor de la pau i constituir a cada nació una veritable resistència a la guerra.

Dintre de poc es reunirà el "Rassemblement Universel pour la Paix" a Londres. És possible que la reunió següent es faci a Espanya. Es va a crear un formidable aparell mundial de propaganda a favor de la pau, que arribi a totes les capes populars. Es vol aconseguir que a la Societat de Nacions no hi estiguin representades únicament les diplomàcies, fredes, i gairebé sempre inoperants, sinó que les grans organitzacions populars aportin la veritable passió pacifista que ens porti a fer impossible la guerra.

Grup de delegats de diferents nacions que van assistir a la Conferència Internacional Pagesa i en el qual figuren els delegats catalans i espanyols

Normes per a l'organització del

El conseller d'Agricultura, Josep Calvet, va rebre els periodistes i els seus manifestacions següents:

"El 'Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya' del 17 d'aquest mes publica dos Ordres del meu Departament per les quals són aprovats, respectivament, el Reglament-típus de les Caixes locals de Crèdit Agrícola i els Estatuts-típus de les Caixes comarcals, entitats regulades pels Títols I i II del Decret del 5 d'octubre del 1937, que organitza el crèdit agrícola a la nostra terra. La publicació d'aquests dos models ve a facilitar el ràpid endegament del nostre crèdit agrícola.

Existeixen, de fa molts anys, les Caixes rurals; però, orfes d'unes normes administratives comunes, no han tingut l'arrelament i la difusió que llurs mateixos iniciadors esperaven, ni han donat els fruits desitjats. La nova ordenació que en fa el Decret del 5 d'octubre propassat rejoyeneix aquelles institucions decadents. Amb una reglamentació uniforme, una administració àgil i un control amantent, la pagesia pot trobar en les noves Caixes locals dels Sindicats Agrícoles l'alçaprem de l'economia rural catalana.

Les Caixes comarcals, en canvi, són una figura nova de la nostra cooperació agrícola. Constitueixen el lloc de convergència de l'esforç camperol canalitzat per les Caixes locals amb l'acció oficial que ha de dur a terme la Caixa Central de Crèdit Agrícola de la Generalitat de Catalunya. Perquè veritablement responguin al fi al qual han estat creades, cal constituir-les a base de les Caixes locals existents a cada comarca i que aquestes siguin més que un mer formalisme, una realitat viva, és a dir, abans de crear Caixes comarcals convé fer arrelar ben bé a cada contrada les Caixes locals; en aquest sentit, tant el Reglament-típus per a les Caixes locals com els Estatuts-típus per a les Caixes comarcals, tenen una gran elasticitat. Si creàvem Caixes comarcals purament nominals, ens enganyàrem nosaltres mateixos.

Finalment — va dir el conseller Calvet —, he de dir que el sistema de crèdit agrícola decretat el 5 d'octubre de l'any passat respon a un estudi consciencios i a una experiència de molts anys. No tinc, però, la pretensió que sigui definitiu: seria rectificat si així ho aconsellés la pràctica. Amb tot, és convenient que tots els conreadors i tots els Sindicats Agrícoles s'afanyin a crear i a enrobustir aquestes Caixes. D'elles pot esperar molt de bo l'agricultura del nostre país."

Reglament general-típus de les Caixes Locals de Crèdit Agrícola

I. Constitució i finalitat

Art. 1.º En virtut del que disposa l'art. 5.º del Decret de Sindicació obligatòria del 27 d'agost del 1936, és constituïda, com a Secció del Sindicat Agrícola d....., la Caixa Local de Crèdit Agrícola d....., la qual es regirà pel Decret sobre crèdit agrícola del 5 d'octubre del 1937 ("Diari Oficial" del 15). I l'altra legislació vigent a Catalunya per a les Caixes Locals de Crèdit Agrícola i Sindicats Agrícoles, pel present Reglament, per les normes d'execució que es donin, per les dictades per la Caixa Central de Crèdit Agrícola de la Generalitat de Catalunya i pels acords dels seus organismes directius.

Art. 2.º La Caixa té personalitat jurídica pròpia.

La seva finalitat és facilitar als socis els préstecs de què tinguin necessitat per a fins agrícoles, i d'estimular l'estalvi entre ells.

A aquest efecte, portarà a terme les operacions a què fa referència el tit. V. d'aquest Reglament.

Art. 3.º Aquesta Caixa té establert el seu domicili social al mateix local del Sindicat Agrícola de què és Secció, però bé que podrà ésser traslladat on acordi la Comissió de Gestió. Forma part de la Caixa Comarcal de Crèdit Agrícola d....., a la inspecció de la qual està subjecta.

La seva demarcació comprèn el terme ..... municipal ..... d.....

II. DELS SOCIS

Art. 4.º Els socis de la Caixa hauran:

Primer.—D'ésser-ho del Sindicat; Segon.—Tenir llur domicili a la demarcació de la Caixa;

Tercer.—No pertànyer a cap altra associació de crèdit, i

Quart.—Acceptar les obligacions estipulades en aquest Reglament.

La condició de soci hom l'adquireix

mitjançant l'aportació d..... ptes. (la quantia màxima és de 250 ptes., "Diari Oficial" del 5 d'octubre del 1937, article 2.º, que haurà de fer efectiva en la data d'admissió, o bé parcialment durant els dotze mesos següents.

Hom perd aquesta condició:

Primer.—Per baixa voluntària. Pot ésser sol·licitada en qualsevol moment i el soci no està compromès respecte a les obligacions que contregui la Caixa a partir de la data d'admissió de la baixa.

Segon.—Per transferència de drets a un soci del Sindicat Agrícola que no ho sigui de la Caixa.

Aquesta transferència haurà d'ésser aprovada per la Comissió de Gestió, i s'entendrà que el cessionari assumeix els drets del cedent així com les seves obligacions amb la Caixa.

Tercer.—Per cessació en la professió.

Quart.—Per baixa de soci del Sindicat Agrícola.

Cinquè.—Per defunció. Els drets del soci podran únicament passar a un dels seus hereus, sempre que aquest reuneixi les condicions exigides en el paràgraf primer d'aquest article.

En els casos tercer, quart i cinquè, el compromís del soci respecte a les obligacions que contregui la Caixa cessa a partir de la data que la Comissió de Gestió tingui esment del fet.

Art. 5.º Els socis tenen els drets següents:

a) Obtenir de la Caixa préstecs i crèdits.

b) Efectuar-hi totes les operacions pròpies d'ella.

c) Ésser elegits per als càrrecs de gestió de la Caixa i per als dels Organismes superiors.

Els socis no tindran mai dret, ni àdhuc en el cas de dissolució, a dividends ni beneficis, ni a repartiments actius de cap mena, llevat del que prevé l'apartat segon de l'art. 22 d'aquest Reglament.

Art. 6.º Els socis estan obligats:

a) A respondre de les operacions legítimament contraetes per la Caixa pel valor de llur aportació obligatòria i pel

del valor de venda de llur producció anual. Aquesta responsabilitat podrà ésser suplementada en la forma que acordi l'Assemblea general de socis del Sindicat, a proposta de la Comissió de Gestió de la Caixa.

b) A participar en les tasques de direcció i administració de la Caixa.

c) A complir el present Reglament, les normes d'execució i els acords de la Comissió de Gestió, en la part que els afectin.

Hom entendrà per aportacions contraetes legítimament, aquelles que ho hagin estat d'acord amb el present Reglament i les disposicions que regulen el funcionament dels organismes de Crèdit Agrícola vigents a Catalunya.

Art. 7.º La Comissió de Gestió pot acordar l'exclusió d'un soci en els casos següents:

a) Perquè hagi desaparegut una qualsevol de les circumstàncies exigides en el paràgraf primer de l'art. 4.º d'aquest Reglament.

b) Per incompliment dels preceptes reglamentaris, dels acords de la Comissió de Gestió o de les obligacions contraetes amb la Caixa.

L'acord d'exclusió adoptat per la Comissió pot ésser recorregut en el termini d'un mes a partir de l'acord, davant del Consell General de la Caixa Comarcal de la demarcació, la qual decidirà en definitiva.

III. REGIM ADMINISTRATIU

Art. 8.º La Caixa està regida i administrada per la Comissió de Gestió, designada pel Consell General del Sindicat Agrícola, de conformitat amb l'article 12 del Reglament d'aplicació del Decret de Sindicació obligatòria del 19 d'octubre del 1936.

La designació haurà de recaure precisament en socis de la Caixa.

Art. 9.º La Comissió de Gestió està composta de quatre membres efectius i dos de suplents. Els suplents passaran a ésser efectius quan es produïxi alguna vacant. En el cas que, un cop cobertes per ells les existents, se'n produïxi alguna de nova, caldrà convocar el Consell General del Sindicat, dintre del quinze dies següents, perquè elegixi una nova Comissió.

Els membres efectius es distribuïran els càrrecs de President, Secretari, Caixaer i Comptador, els quals hauran d'ésser renovats per mitat, cada any, de manera que els anys parells corresponi de cessar al Secretari i al Caixaer, i els senars, al President i al Comptador.

Tots aquests càrrecs són gratuïts. Els membres de la Comissió de Gestió no podran avalar cap operació de crèdit amb la Caixa.

Els préstecs que sol·licitin de la Caixa els qui formin part de la Comissió de Gestió, àdhuc els suplents, seran concedits amb caràcter condicional, i comunicats al Consell General del Sindicat.

Si aquest en la primera sessió ordinària que celebri no els deixa sense efecte, s'entendran concedits definitivament.

Art. 10. La Comissió de Gestió de la Caixa entrarà en funcions immediatament després d'èsser nomenada. En la primera reunió que tingui després de cada renovació, haurà de:

Primer.—Designar un delegat per a formar part del Comitè Executiu del Sindicat, de conformitat amb l'art. 14 del Reglament d'aplicació del Decret de Sindicació obligatòria.

Segon.—Proposar, quan escaigui, els dos candidats a inscriure a les llistes per a l'elecció del Consell General del Sindicat, de conformitat amb l'art. 9 del mateix Reglament.

Tercer.—Designar els Vocals efectiu i suplent que han de representar-la al Consell General de la Caixa Comarcal de la demarcació, en virtut del que prevé l'art. 8.º del Decret sobre crèdit agrícola del 5 d'octubre del 1937.

Immediatament després de la primera reunió de la Comissió, haurà d'ésser comunicada la seva constitució a la Caixa Comarcal de la demarcació.

Art. 11.—La Comissió de Gestió té poders amplis per representar la Caixa, en judici o fora d'ell, i per dirigir-la i administrar-la de conformitat amb les disposicions que l'afecten.

Té, per consegüent, plenes facultats per a decidir totes les operacions pròpies de la Caixa, a què fan referència els arts. 20, 21 i 25 d'aquest Reglament. Pot adquirir, alienar, arrendar, gravar i, en general, contractar amb tota amplitud i sense limitacions amb relació a tota mena de béns i drets tant mobles com immobles; acordar, establir i atorgar tota mena de contractes públics i privats en relació amb les activitats socials; atorgar delegacions, poders i mandats generals, especials i especialíssims; constituir, aixecar i cancellar hi-

poteques, pignoracions i dipòsits; exercir accions i interposar recursos davant d'Autoritats, organismes i Tribunals de tota mena i jurisdicció; cobrar totes les quantitats degudes per l'entitat per qualsevol concepte i donar-ne rebut; litigar com a part actora o com a part demandant; transigir, comprometre, conciliar; consentir o acceptar tota classe de subragacions i mencions, autoritzar totes les inscripcions i transcripcions d'assentaments en registres, amb constatació de pagament o sense; aprovar i modificar el Reglament en la forma i les condicions previstes a l'art. 30; admetre a excloure els socis; nomenar i separar i substituir l'Administrador i el seu personal auxiliar, si cal, determinar-ne les atribucions i deures i fixar llurs sous i, en general, decidir i fer executar tot allò que es relacioni amb les finalitats socials.

La Comissió de Gestió podrà delegar en un dels seus membres la seva representació als efectes que són esmentats en aquest article. La delegació podrà tenir caràcter permanent o bé ésser especial per a cada cas o objecte, però sempre haurà de constar en acta, encara que calgui fer poders notorials.

Art. 12. Els documents de la Caixa que tinguin força d'obligar hauran d'ésser subscrits precisament pel President i pel Secretari o per qui, reglamentàriament, els substitueixi en llurs funcions. Els altres documents, poden ésser signats, simplement, pel President, pel Secretari o per l'Administrador, en el seu cas.

Art. 13. La Comissió de Gestió haurà de donar compte de la seva actuació de les operacions efectuades i dels resultats del exercici al Consell General del Sindicat i, en allò que calgui, a la Caixa Comarcal de Crèdit Agrícola a què pertanyi.

L'aprovació o impugnació dels balanços i compte de resultats per part del Consell General del Sindicat serà feta de conformitat amb el que prevé l'article 20 d'aquest Reglament.

Art. 14. La Comissió de Gestió podrà designar l'Administrador de la Caixa, el qual no haurà de pertànyer a cap dels organismes de direcció i control del Sindicat Agrícola ni de les seves seccions, però bé que podrà ésser-ne funcionari.

Aquest càrrec serà retribuit en relació amb el treball que comporti; el sol ha d'ésser fixat per la Comissió de Gestió. El nomenament i el sou hauran d'ésser ratificats pel Consell General del Sindicat.

La durada del càrrec serà indefinida; però bé que la Comissió de Gestió o el Consell General del Sindicat podran remoure'l, si hi dona lloc.

Són funcions de l'Administrador:

a) Usar la signatura social, com a representant de la Caixa, en els termes que acordi la Comissió.

b) Efectuar, organitzar i dirigir els treballs d'oficina i comptables de la Caixa.

c) Executar els acords de la Comissió que siguin de la seva competència, complir els Reglaments i les normes dictades per la Caixa Central de Crèdit Agrícola i fer-los complir.

d) Formular els balanços i els estats de comptes que calgui presentar a la Comissió de Gestió i als organismes superiors.

La signatura de l'Administrador només obliga la Caixa en el límit dels poders que li són conferits per la Comissió de Gestió.

IV. REGIM ECONOMIC

De la gestió

Art. 15.º Els cabals de la Caixa són independents dels del Sindicat Agrícola, i estan constituïts per:

1. Les aportacions obligatòries dels socis;

2. El fons irrepartible de reserva;

3. Les imposicions i els dipòsits que rebri; i

4. Les quantitats que la Caixa manlevi per a mobilitzar o augmentar el seu actiu.

El fons irrepartible de reserva es formarà:

a) Amb el 50 per 100 del resultat líquid de cada exercici.

b) Amb la cinquena part de les aportacions obligatòries dels socis que siguin reemborsades de conformitat amb l'article següent.

c) Amb les subvencions, els donatius i els llegats que hom li atorgui.

Art. 16. Les aportacions obligatòries dels socis estaran representades per títols. No són pignorable, però sí transferibles a socis nous, per tal com cada soci només pot fer una sola aportació. En cas de produir-se la baixa dels as-

EL CRÈDIT AGRÍCOLA REALITZAT PER ENTITATS PRIVADES NO HA REEIXIT MAI. SOLS HA ESTAT UNA REALITAT QUAN S'HA BASAT EN LA COOPERACIÓ EMPARADA PER UNA INSTITUCIÓ DE CRÈDIT OFICIAL

Crèdit Agrícola a Catalunya

sociats en els termes que preveuen els casos primer i tercer de l'art. 4.º, les aportacions seran reembossables per les quatre cinquantenes parts; el reembós no tindrà efecte fins a trenta dies després de la data d'aprovació de l'exercici durant el qual s'hagi produït la baixa.

Practicada la liquidació de l'exercici, hom deduirà de la quantitat reembossable l'import proporcional de les pèrdues irrogades fins a la data que, segons el cas, correspongui d'acord amb l'art. 4.º.

En cas d'haver-hi diverses sol·licituds de reembossament coincidents, la Comissió de Gestió establirà un ordre mensual de liquidació.

Art. 17. La comptabilitat de les operacions serà portada de conformitat amb les normes que dicti la Caixa Central de Crèdit Agrícola.

L'exercici administratiu comença el 1.º de gener i acaba el 31 de desembre de cada any.

El control i la verificació de la comptabilitat corresponen a la Caixa Comarcal a què pertany la Caixa i, d'una manera general, a la Caixa Central de Crèdit Agrícola, les quals podran fer-hi les inspeccions que creguin necessàries.

Els comptes de la Caixa seran revisats per la Comissió revisora de comptes del Sindicat, la qual haurà de comunicar les seves observacions a la Comissió de Gestió i a la Caixa Comarcal alludida.

La Comissió de Gestió ha d'ésser representada a la revisió i ha de posar a la disposició del revisor els llibres, actes i tota mena de documents necessaris, així com ha de donar-li totes les informacions que aquell cregui convenients.

De la liquidació dels exercicis

Art. 18. A fi de cada exercici, serà establert el balanç general de les operacions de la Caixa i el detall del compte de resultats, junt amb la liquidació d'aquest, de conformitat amb els preceptes de l'art. 22.

Aquest balanç, el compte de resultats i la liquidació d'aquest seran sotmesos, un mes abans de la celebració de l'Assemblea ordinària del Sindicat, a l'aprovació de la Caixa Comarcal corresponent.

Un cop rebut l'informe, aquests estats, junt amb la Memòria redactada per la Comissió de Gestió, seran portats a la censura i aprovació de l'Assemblea general de socis del Sindicat.

Art. 19. Per a la fixació dels resultats caldrà tenir en compte que són productes nets de l'exercici i, per tant, que hauran de considerar-se resultats líquids aquells que resultin de deduir dels productes bruts: les despeses generals, les càrregues socials i les amortitzacions establertes per la Comissió de Gestió, d'acord amb les normes dictades per la Caixa Central de Crèdit Agrícola.

Art. 20. Els resultats líquids de la Caixa seran destinats:

Primer. — Un 50 per 100 a la constitució d'un fons irrepertible de reserva, de caràcter obligatori.

Segon. — Un 20 per 100 a la reducció, fins a un 2 per 100, del tipus d'interès percebut durant l'exercici sobre els préstecs i crèdits fets als socis.

Tercer. — Un 20 per 100 a la constitució d'un fons per a la promoció del crèdit i de la cooperació agrícola, o per al sosteniment de les obres socials que acordi la Caixa o que sostingui el Sindicat.

Quart. — Un 10 per 100 a engróssir el fons de reserva de la Caixa Comarcal a què pertany.

El fons irrepertible de reserva és d'acumulació il·limitada.

El sobrant del repartiment derivat del 20 per 100 a què fa referència l'apartat segon del paràgraf anterior, serà destinat a incrementar el fons de l'apartat tercer.

El fons a què fa referència l'apartat tercer podrà atènyer, com límit, màxim la desena part de l'import total de les imposicions sense que pugui excedir en cap cas de 20.000 ptes. Un cop atès el límit fixat, l'excedent serà destinat a incrementar el fons de reserva de la Caixa Comarcal de la demarcació.

V. OPERACIONS

Art. 21. Les operacions que farà la Caixa per tal d'acomplir la seva finalitat són:

1. Admetre quantitats, en qualitat de dipòsit i de compte corrent, i efectes de tota mena, en dipòsit de custòdia.
2. Fer cobraments i pagaments que tinguin relació amb aquests comptes.
3. Descomptar lletres de canvi i altres documents de crèdit i fer-se'ls re-descomptar.
4. Atorgar préstecs i crèdits.

5. Aquelles altres que, dintre de la seva modalitat, se li encomanin.

Les operacions a què fan referència els apartats 3 i 4 només poden ésser fetes amb persones naturals i amb col·lectivitats de treball agrícola que siguin socis de la Caixa. Les altres, amb tot-hom.

Les normes d'execució determinaran els límits i les condicions que han de regir aquestes operacions i la proporció entre les operacions passives i actives de l'entitat.

La Caixa no pot fer operacions d'especulació, ni altres que tinguin fins agrícoles i pecuaris.

Els tipus d'interès que la Caixa abonarà per les quantitats imposades i el que carregarà per les prestades serà fixat pel Consell de la Generalitat, en la forma que estableix l'art. 20 del Decret del 5 d'octubre del 1937.

Art. 22. Els préstecs que les Caixes locals podran concedir a llurs socis, d'acord amb l'apartat quart de l'article anterior, seran:

Préstecs a curt termini d'una durada no superior a la de l'operació per a la qual el préstec ha estat concedit, però en cap cas superior a un any.

Préstec a termini mitjà d'una durada no superior a cinc anys.

Art. 23. Els préstecs a curt termini de què parla l'article anterior, hauran de servir perquè els socis puguin atendre les obligacions que normalment hagin contret amb les seccions de compres i assegurances dels Sindicats Agrícoles; per emprendre o desenvolupar la cria de bestiar i, eventualment, perquè puguin atendre les obligacions que se'ls puguin derivar de l'aplicació del Decret del 14 d'agost del 1937, i a les col·lectivitats de treball agrícola degudament constituïdes, per a facilitar-los recursos per a efectuar bestretes en natura o en metàl·lic a llurs membres, a compte del treball realitzat.

L'import dels préstecs a curt termini concedits a un soci durant un mateix any, no podrà ultrapassar el 50 per 100 del valor comercial de la seva producció probable, calculat segons la mitjana dels cinc anys darrers. Els préstecs hauran d'ésser garantits per un efecte subscrit pel soci a favor de la Caixa Local sobre la pròxima i pròximes collites; aquest efecte serà descomptat a la Caixa Comarcal.

Els préstecs a termini mitjà, serviran perquè els socis puguin realitzar millores permanents a llurs conreus; estendre i reparar els edificis d'ús agrícola; emprendre o desenvolupar la cria del bestiar; adquirir maquinària no superior a la capacitat de llur producció i, eventualment, perquè puguin atendre les obligacions que se'ls puguin derivar de l'aplicació del Decret del 14 d'agost del 1937. La garantia d'aquesta classe de préstecs la constituïran compromisos especials, àdhuc de caràcter hipotecari, que fixarà en cada cas la Caixa Local, previ informe de la Caixa Comarcal, i els quals seran objecte d'amortització anual.

Art. 24. Per a obtenir crèdit o el descompte de lletres, caldrà que els socis:

- a) Estiguin al corrent de pagaments amb la Caixa, per obligacions directes o indirectes de tota mena.
- b) Donin aquelles garanties que siguin suficients, a judici de la Comissió.
- c) Elevin a la Comissió una sol·licitud que haurà d'assenyalar:

L'import precís de l'operació; les garanties que hi afecta; la durada; l'objecte a què vagi destinat, i les condicions de devolució de l'import concedit.

Aquestes indicacions poden ésser ampliades en els préstecs a termini mitjà.

Art. 25. En la concessió dels crèdits, la Comissió haurà de tenir en compte, en primer terme, les circumstàncies del sol·licitant, la seva manera d'operar, la quantia del crèdit i l'esmerç que se n'ha de fer, la durada, les garanties ofertes i la forma i els terminis del reembós i la col·laboració prestada pel sol·licitant a les tasques del Sindicat.

En igualtat de condicions, seran preferides les sol·licituds d'un import més petit, de termini curt, de major garantia i de necessitat més urgent.

En ésser concedit el crèdit, la Comissió indicarà la forma i l'època de reembós (d'una vegada, per fraccions determinades o per amortització), les quals hauran d'ésser adaptades a la capacitat financera del prestatari.

No serà atorgat un nou préstec a una mateixa persona, mentre no hagi cancel·lat l'anterior, a no ésser que la garantia oferta pel primer, garanteixi també el nou préstec o bé ofereixi noves garanties que millorin les ja ofertes i que cobreixin la nova responsabilitat.

Art. 26. La Caixa, feta notificació prèvia al deutor o, en el seu cas, al que

estigui subrogat, podrà exigir el reembossament anticipat dels seus préstecs i crèdits:

Primer. — Per manca de pagament dels interessos o d'algun dels terminis del capital, en temps oportú.

Segon. — Per baixa de soci de la Caixa.

Tercer. — Per incompliment de qualsevulla de les condicions del contracte.

Quart. — Per reducció del valor de la garantia per sota dels límits establerts en cada cas o per danys soferts per aquesta.

Cinquè. — En cas que el prestatari sigui objecte d'embargament o es declari en fallida, en estat de suspensió de pagaments o en concurs de creditors.

Art. 27. Per tal de mobilitzar o augmentar el seu actiu, la Caixa podrà:

- a) Redescomptar els efectes presos als seus socis.
- b) Contractar els emprèstits necessaris per a constituir o augmentar la seva massa de maniobra.

DISPOSICIONS GENERALS

Art. 28. La Caixa, per tal com és Secció del Sindicat Agrícola, no pot ésser dissolta mentre regeixi el Decret de Sindicació obligatòria dels conreadors de la terra del 27 d'agost del 1936.

En cas de la pèrdua de la tercera part o més del fons social, la Comissió de Gestió, la Comissió revisora de comptes del Sindicat o la Caixa Comarcal a què la Caixa pertany, hauran de demanar indefectiblement a la Comissió Executiva del Sindicat la convocatòria immediata de l'Assemblea general extraordinària de socis.

Aquesta podrà sancionar la Comissió de Gestió, totalment o en part, d'acord amb el que estableix l'art. 17 del Reglament d'aplicació del Decret de Sindicació obligatòria dels conreadors de la terra del 19 d'octubre del 1936 i, si escau, emprendre contra ells l'acció judicial.

Art. 29. En cas que el volum d'imposicions romangui estacionari i resulti tan exigü que no permeti la realització de préstecs sense l'ajut de la Caixa Comarcal o de la Caixa Central, la Caixa Central podrà procedir a l'acoblament de la Caixa de Crèdit Agrícola d'una a una Caixa Local que actui en algun dels termes municipals contigus o bé a la Comarcal.

La forma i les condicions en què hom hagi de procedir al traspass de l'actiu i el passiu i la determinació de les garanties afectades a les obligacions contretes, i que en endavant ho siguin, seran regulades per les normes que dicti, en cada cas, el Conseller d'Agricultura, a proposta de la Caixa Central de Crèdit Agrícola.

Art. 30. Les divergències i els conflictes que se suscitin entre els socis de la Caixa i aquesta, amb relació a les operacions pròpies d'ella, seran resolts per amigable composició, en la forma prevista en la Llei d'Enjudiciament Civil.

Per excepció, no caldrà recórrer-hi i podrà hom acudir directament a la via judicial, quan es tracti de procediments executius especials previstos per la Llei Hipotecària i altres de caràcter sumari.

Les divergències i els conflictes que puguin produir-se amb altres Caixes Locals o bé amb les Caixes Comarcals seran sotmeses a la resolució del Director-cap de la Caixa Central de Crèdit Agrícola de la Generalitat de Catalunya, amb caràcter d'amigable compositor únic; les qüestions amb la Caixa Central seran resoltes pel Conseller d'Agricultura de la Generalitat.

Per a conèixer totes les qüestions en-

La constitució de les Caixes Locals de Crèdit Agrícola

En compliment del que preveu el Decret del 5 d'octubre del 1937, el Conseller d'Agricultura, Josep Calvet, ha dictat una Ordre (inserida al "Diari Oficial" del dia 17 d'aquest mes) per la qual és aprovat el Reglament general-típus de les Caixes locals de Crèdit Agrícola.

Ara cal que cada Sindicat Agrícola constitueixi la seva Caixa local atenint-se a aquests Reglaments-típus, dels quals seran facilitats els exemplars necessaris en el Servei de Cooperació Agrícola del Departament d'Agricultura. Els Sindicats poden pactar entre ells la constitució de Caixes locals la demarcació de les quals compregui més d'un terme municipal.

Les actuals caixes rurals i seccions de crèdit dels Sindicats Agrícoles, tenen trenta dies de temps — a comptar del 17 de febrer corrent — per a adaptar llur denominació, organització i funcionament als preceptes de l'Ordre de referència.

El Servei de Cooperació Agrícola del Departament d'Agricultura, pel que toca als Reglaments i a la constitució de les Caixes locals, i la Caixa Central de Crèdit Agrícola, pel que fa a normes d'administració i comptabilitat, facilitaran tota mena de dades als Sindicats Agrícoles. Sobretot, cal que els Sindicats Agrícoles consultin la Caixa Central de Crèdit Agrícola en allò que es refereix a la confecció d'impressos de les operacions i dels llibres de comptabilitat, per tal d'establir aquella unificació que, en aquest aspecte, és de tot punt indispensable.

Aquest número ha passat per la Censura

tre la Caixa i altres persones, són competents els Tribunals de Justícia de la jurisdicció a què pertany el seu domicili social.

Art. 31. El present Reglament podrà ésser modificat per l'Assemblea general de socis del Sindicat, a proposta de la Comissió de Gestió, però la reforma no entrarà en vigència fins que hagi estat aprovada pel Conseller d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya i inscrita al Registre del Servei de Cooperació Agrícola, previ l'informe de la Caixa Central de Crèdit Agrícola.

Tots els casos no previstos en aquest Reglament seran resolts per la Comissió de Gestió d'acord amb la Comissió Executiva del Sindicat o el Consell General de la Caixa Comarcal a què pertany, segons que es tracti d'assumptes que afectin la vida orgànica o l'economia financera de l'entitat.

Barcelona, 14 de febrer del 1938.

Es conforme,

JOSEP CALVET I MORA

El diner del camp per al camp

EL PÀGES HA D'ADMINISTRAR EL SEU PROPI DINER. PER TANT, ENFORTIU LES CAIXES LOCALS DELS SINDICATS AGRÍCOLES!

EL CRÉDIT AGRÍCOLA SOLS ÉS POSSIBLE AMB LA COL·LABORACIÓ DE TOTA LA PAGESIA

terra lliure

PORTANTYEU DE LA UNIO DE RABASSAIRES

Redacció i Administració: Passeig de la República, 27 - Telèfon 56285 - Barcelona

Un representant de la Unió de Rabassaires a la U. R. S. S.

PERE VINYALS

II

LA CAPACITACIO DE LA DONA

Un altre aspecte característic del treball a la U. R. S. S. — ens diu Pere Vinyals — és el que, en relació a ell, no existeix cap diferència entre l'home i la dona. Aquesta escull, segons la inclinació seva afició o aptitud, un treball modest o un d'elevat, un de fi o un de bast, un de lleuger o un de pesat. Hem vist la dona russa de director de fàbrica, d'enginyer, de pedr, de cosidora. No es tracta d'excepcions, sinó dels nous costums. A la fàbrica de motors elèctrics més gran del país, hem pogut admirar una noia torneant amb perfecció una peça delicada de motor.

A la Unió Soviètica, en el concepte d'obrer, ampli, il·limitat, hi està inclòs tothom que produeix. En la transformació social, amb la qual s'afirma i progressa el benestar material, hi contribueix amb la mateixa proporció la dona que l'home.

La dona soviètica no és càrrega, ni luxe, ni vagància. Tampoc no és esclava, ni explotada, ni víctima. És, així sí, un element més de la col·lectivitat nacional, actiu i productiu, amb idèntics deures i responsabilitats que el seu company, l'home.

EL DRET AL TREBALL I AL DESCANS

L'article 118 de la Constitució soviètica, diu:

"Els ciutadans de la U. R. S. S. tenen dret al treball — el dret de rebre un treball garantit amb remuneració, qualitat que sigui la seva quantitat i qualitat—.

El dret al treball està assegurat, per l'organització socialista de l'economia nacional, per la creixença continua de les forces productives de la societat soviètica, per l'absència de crisis econòmiques i per la liquidació de l'atur forçós."

L'article 119 afegeix:

"Els ciutadans de la U. R. S. S. tenen dret al repòs. El dret al repòs està assegurat per la reducció de la jornada de treball a set hores per a la immensa majoria d'obres, per l'establiment de vacances anuals per als obrers i empleats, amb pagament de salari, per la concessió de les necessitats dels treballadors d'una ampla xarxa de sanatoris, de cases de repòs, de clubs".

Així la Unió Soviètica compta amb parcs grandiosos i esplèndids, i amb poblacions senceres destinades a les vacances dels treballadors. A Crimea els palaus del Tsar són cases de repòs per als obrers i camperols. En un d'aquests sanatoris de Crimea han estat una bona temporada els infants espanyols que estan refugiats a la U. R. S. S.

En passar per la regió del Caucas, vam detenir-nos uns dies a la ciutat de Sotxi. L'espectacle que en albirar per primera vegada aquesta ciutat s'ofereix als ulls esbatanats del visitant, és una pura meravella.

Els grans hotels, anomenats cases de repòs per a obrers, perquè aquesta és la seva finalitat, dotats de tota mena de confort modern, estan voltats de jardins i acaronats d'una banda pel Mar

Negre i d'altres protegits dels forts corrents d'aire per altes muntanyes. Un clima atemperat i una vegetació òptima arrodoneixen la fantasia natural d'aquesta ciutat.

Sotxi, que abans de la Revolució era un poblet de pescadors sense importància, avui és una gran ciutat, destinada al repòs dels treballadors que tenen necessitat d'acollir-s'hi o que volen gaudir-hi les seves vacances.

Quant a la marxa progressiva, ininterrompuda, seguida per la ciutat caucàsica, ho diuen bé prou les dades següents: l'any 1900 era una vila de dos mil habitants; el 1923, després de la Revolució, havia augmentat a 8.000; el 1925, sumaven 13.000; el 1933, 18.000; i el 1937 era ja una ciutat de primer ordre amb 74.000 veïns. Un detall interessant és que l'any 1916 els obrers de diversos oficis classificats com del ram de la construcció eren 184, i actualment són 25.000.

Els ciutadans que acudiren a Sotxi en pla de repòs o d'esplai, seguí aquesta línia evolutiva: 200 l'any 1915, 4.500 el

1921, 11.600 el 1924, 28.000 el 1930, 40.000 el 1932, i 85.000 el 1936.

L'Estat, durant l'any 1933 ha gastat en noves construccions i en l'embelliment de la ciutat 12 milions de rubles; durant el 1934, 77 milions; durant el 1935, 84 milions, i és projectat per al nou pla quinquenal l'esmerç de 1.140 milions.

D'esquerra a dreta: VOROTNIKOV, cap de l'Exèrcit Roig; STALIN, secretari general del Partit Comunista; KALININ, President de les Repúbliques soviètiques

Actualment compta amb 42 sanatoris amb un total de 9.900 llits, i estan compresos en la realització d'aquell pla 17 sanatoris més, d'una capacitat de disset mil llits.

A través d'aquestes dades, podreu veure reflectida tota la importància que el Govern soviètic dóna al problema de l'assistència social i que les vacances dels obrers i camperols trobin el lloc ideal per a gaudir-les.

A Sotxi mateix hi ha també el sanatori Vorotnikov de l'Exèrcit Roig, al cim d'una muntanya a la qual s'ha construït una àmplia i llarga escalinata amb un funicular al bell mig.

L'EXERCIT ROIG

Ara s'escau i s'ha celebrat el XXe aniversari de la creació de l'Exèrcit Roig. Els bolxevics, igual que nosaltres, van haver d'aprendre amb doloroses experiències que sense un exèrcit ben organitzat i disciplinat no hi havia victòria possible. Lenin ja digué: "L'exèrcit revolucionari és necessari perquè les grans qüestions històriques sols poden ésser resoltes per la força i perquè en la lluita contemporània l'organització militar és l'organització de la força". El 28 de gener del 1918 (23 de febrer del nostre calendari) es va promulgar el Decret de fundació de l'Exèrcit Roig dels obrers i camperols. Sense ell ja no existia

la Unió Soviètica. I ell és la salvaguarda de la classe treballadora mundial. Amb l'odi a mort que els Estats feixistes tenen a la U. R. S. S., si no fos per aquest poderós i temible exèrcit ja s'haurien tirat sobre la pàtria del proletariat. I sense la U. R. S. S. no hi hauria esperança possible per als antifeixistes, donada la covardia i claudicacions dels Governos democràtics.

L'Exèrcit Roig, avui el més potent del món, es diferencia en moltes coses dels exèrcits dels països capitalistes. Està compost per autèntics obrers i camperols. Els quadres de comandament gairebé tots són sortits del poble, i no sols són grans companys i mestres dels soldats, sinó que participen amb aquests en la vida social i econòmica del país. Res no separa l'obrer i el camperol del soldat soviètic. Són a mateixa classe i tenen les mateixes idees i la mateixa voluntat d'edificar i defensar la societat que han creat amb llur treball.

No és un exèrcit provocador de guerres. És l'Exèrcit garantia de la Pau. No és un exèrcit que amenaça agredir o en-

vair cap país. És un exèrcit de defensa dels treballadors, de la Unió Soviètica, i capaç de tornar cop per cop.

En els països capitalistes els soldats lluiten i moren, forçats i enganyats, per enriquir llurs mortals enemics i explotadors. Els soldats soviètics saben per què lluiten i el què defensen, que no és res més que els interessos de la classe productora.

Els soldats dels països capitalistes són considerats despectivament com a carn de canó, sense que se'ls prepari moralment i militarment. El soldat soviètic se'l capacita tant en l'aspecte cultural i ideològic com en la tècnica militar.

LA DESFILADA A LA PLAÇA ROJA

El dia 7 de novembre passat vam poder admirar a la Plaça Roja de Moscou el famós Exèrcit Roig. És veritablement quelcom únic, peculiar i fantàstic. I no és pas que tot s'abochi a Moscou. A la mateixa hora hi ha manifestacions semblants a altres llocs, Leningrad, Jarkhov, etcètera, etc. I encara cal tenir en compte el potent Exèrcit del Llunyà Orient asiàtic que guarda la U. R. S. S. del Japó.

Sobre el mausoleu de Lenin hi ha el Govern, l'Estat Major i la diplomàcia estrangera. A les tribunes dels seus costats hi ha les delegacions obreres i camperoles dels altres països, entre les quals vam estar nosaltres en un lloc d'honor. Els batallons estan formats amb una precisió geomètrica. Parla Vorotnikov, el mariscal cap de l'Exèrcit, i proclama que, si s'ataca la U. R. S. S., el seu Exèrcit Roig es defensarà en terreny enemic i no en terreny soviètic. Els soldats llancen uns hurres impressionants que duren llarga estona i es van perdent i tornant harmoniosament, tot donant la volta per tots els àmbits de la plaça. Gran nombre de bandes —un miler de músics— toquen alhora els himnes.

Acte seguit la desfilada inacabable de soldats de totes les armes amb una exactitud obsessionant i que supera tot el que hom pot imaginar. Infanteria. Cavalleria. També desfilen equips d'aviadors. Després material de guerra moderníssim, canons i tancs de totes menes i mides, brigades motoritzades, etc.

La nebulositat del dia no es prestava a una gran exhibició d'aviació. Fins es va dir que no evolucionaria. Amb tot i el mal temps, van aparèixer uns aparells d'aviació formant dues línies (XXe aniversari) i les inicials C. C. P. (U. R. S. S.), talment dibuixades sobre el cel. Va fer acte de presència l'aparell que va realitzar la travessia Moscou-California passant pel Pol Nord. I un aparell completament silenciós a una velocitat invertebrant.

Darrera l'Exèrcit seguien els treballadors armats i una riuada de gent, una multitud enfervorida amb infinitat de pancartes curiosíssimes que deien el gran entusiasme pels seus dirigents, la seva solidaritat internacional i les seves ànsies de superar-se encara més pel camí emprès d'alliberament total.

L'Exèrcit soviètic és invencible precisament per això: perquè darrera d'ell hi ha tot el poble disposat i preparat a convertir-se també en exèrcit. És invencible perquè les seves reserves, els seus auxiliars i proveïdors són una massa de més de 170 milions de ciutadans laboriosos, conscients, disciplinats i enormement capacitats.

S. MARGALEM

(Continuarà.)

La Delegació espanyola a la Plaça Roja de Moscou, presenciànt la desfilada de l'Exèrcit i del poble amb motiu del XX aniversari de la U. R. S. S.